

K II - 9/9

656

V Bratislave dňa 22.2.1980

Z Á Z N A M O V Ý P O V E D I

MDr. Viera Z I M Á K O V Á, nar. 29.3.1931 Komárno, narod.
slav. čai. štátna príslušnosť,
zubná lekárka OUNZ Nitra, Poli-
kliniky Vrátne, trvale bytom
Nitra, staré mesto, Henceláková
11/2.

Menovaná bola poučená podľa § 19 Zak. 5. 10/74 Zb.,
ktorý jej bol podrobne vysvetlený. Po poučení menovaná udáva,
že danému pohláseniu porokumcia.

Na obeznamení s predmetom výsluchu vypovedá :

Na Lekárskej fakulte UK Bratislava som začala študovať
v roku 1974 v mesiaci október. Po nástupe na fakultu som
v prvom ročníku bývala v študentskom dome na Šuvorovovej
ulici v Bratislave. Od roku 1975 až do skončenia fakulty v
roku 1979 som bola ubytovaná na študentskom dome Ľudvíka
Štúra, Oszalevova 36 taktiež v Bratislave. Počas štúdia na
Lekárskej fakulte som sa zoznámila s viacerými študentmi a
študentkami, ktoré buď bývali, alebo študovali spolu so mnou.
Priateľské styky som udržiavala a hlavne s heštom MLČUCHOVOU,
vydatou KOLLÁROVOU, študentskou lekárskou fakultou - stomato-
logie,, ktorá pochádzala z Komárna, s Oľgou ZELINEVOU, vy-
datou GUZTOVOU z Levíc a v prvom ročníku štúdia s Valburgou
FABIKOVOU z Nitry, ktorá v roku 1975 pre neúspech v štádiu
bola vylúčená z fakulty. Ďalej neskôr som sa zoznámila s
Daniellou GROSŠOVOU z Komárna.

Okrem uvedených študentiek som sa v priebehu štúdia
zoznámila s mladencami, ktorí buď študovali na fakulte, alebo
pochádzali z blízkeho okolia Bratislavy. V prvom ročníku štú-

Viera Zimková

657

strana záznamu o výpovedi MUDr. Viery ZIMÁKOVEJ :

dia som sa zoznámila s Romanom HAJLOM, študentom lekárskej fakulty, ktorý bol z Bratislavy, Vladom VARGOU, zamestnancom krátkeho filmu v Bratislave, trvale bytom Nitra a Marianom DALKOVIČOM, zamestnancom filmových ateliérov KOLIBA, trvale bytom Nitra. Menovaní ma občas navštevovali na izbe internátu na Šuvorovej ulici v Bratislave.

V druhom ročníku v rokoch 1975/1976, kedy som bývala na internáte Ľudovíta Štúra na na izbe navštevoval MUDr. Michal KOSORÍK z Jelence u Nitry a niekoľkokrát ma navštívil študent lekárskej fakulty Marian alebo Martin PETREK, tiež a jedenkrát ma na izbe navštívil Stanislav DĚBNAVICKÝ z Nitry. Okrem toho som udržovala priateľskú styk s ďalšími študentami bývajúcimi na internáte. Jedenkrát ma na internáte navštívil František ČERMAN z Nitry so svojim priateľom Milanom ANDRÁŠIKOM. Asi dvakrát som sa s ČERMANOM stretla na izbe u sestry MLČUCHOVEJ, vydatej KOLLÁROVEJ. Taktiež jedenkrát ma na izbe internátu navštívil aj Roman BRÁZDA.

Pri operatívnom vyčleňovaní unosu a vraždy Ľudmily CERVANOVEJ dňa 19.2.1980 som uviedla, že začiatkom pr. ročníka 1976 som prišla z Nitry do Bratislavy autobusom a navštívila som MLČUCHOVÚ na internáte. Na pracovný dátum sa ovčom uspať, kedy to bolo. Predtým ako som prišla k uvedenej komárte vo vestibule internátu som sa stretla s Romanom BRÁZDOM, ktorý tam stal s viacerými kamarátmi z Nitry. S menovaným som prehovrela pár slov a potom som išla na izbu MLČUCHOVEJ. Menovaná mi povedala, že pred chvíľou bol u nej ČERMAN, na ktorého sa nasmieval, pretože od nej odišiel pred do klubu, kde mal mať návštevu z Francúzska, malo sa jednať o ženy z Francie. Ja som jej nato odpovedala, že som sa stretla s Romanom BRÁZDOM vo vestibule. Potom MLČUCHOVÁ odišla z izby dolu za ČERMANOM a ja som išla pre Romana BRÁZDU a ktorým som sa vrátila na izbu MLČUCHOVEJ. Tu na izbe ma menovaný začal obťažovať, ovčom ja som ho odmietla. Asi za 15 minút čo mohlo byť asi o 18.30 až 19.00 hodine sa na izbu vrátila MLČUCHOVÁ a ja som spolu s BRÁZDOM odišla výtahom dole do

Vieta Lova

strana zápisu o výpovedi MUDr. Viery ZIBÁKOVEJ :

vestibule, kde sa BRÁZDA stretol so svojimi kamarátmi z Nitry a ja som od nich odišla späť. Roman BRÁZDA v uvedenej večer bol v podnapitom stave. Keď som z internátu vyšla odišla som domov do Nitry autobusom o 20.10 hodine. Roman BRÁZDA a ostatnými mladencami z Nitry ešte zostali v internáte a podľa mojich vedomostí v Bratislave boli na osobnom aute Romana BRÁZDU. Pripúšťam, že skreslenú uvedenú prípadu som ešte v uvedenej prázdniny bola ešte v Bratislave, avšak len tak, že som do Bratislavy došla autobusom ráno a ešte v ten večer som odcestovala domov taktiež s autobusom. Ovšem s mladencami z Nitry som sa už nikdy na internáte nestretla. V den okolnosti som dňa 19. 2. 1980 uviedla pri vyčítaní, pričom som sa domnievala, že boli pravdivé.

Dňa 23. 2. 1980 som bola predvedená s tým, aby som zdôvodnila niektoré okolnosti, ktoré som uviedla vo svojej výpovedi. Išlo najmä o vysvetlenie rozporev v tom, že Beata HLÁČKOVÁ pri previerke výpovedi ZIBÁKOVEJ rozhodne tvrdila, že sa na internáte Ľudovíta Štúra nikdy a cez prázdniny sa neodržovala, že nebola cez prázdniny, alebo v uvedenej dobe v osobnom styku s ČERNANOM a že s ním nikdy neudržovala žiadne priateľské styky. ČERNANA poznám len zo styku so ZIBÁKOVOU. Údaje uvedené ZIBÁKOVOU odmietam ako nepravdivé.

Dnešného dňa pri vyčítaní som uviedla, nepravdu, že som vedela o únose Ľudmily CERVANOVEJ, ktorá bola zavraždená. Táto okolnosť sa vôbec nezakladá na pravde a toto som uviedla len preto, lebo som sa bala, že mi niekto zasiahne do súkromného života a preto, že som sa bala, že budem zadržaná, alebo uväznená. Skutočnosť, ktoré som uviedla ohľadne zavraždenia študentky CERVANOVEJ som sa dopytala od svojej matky, od Dany MIAZGOVEJ, Oľgy BYBÁROVEJ a ešte neviem ujať od koho. To, že meno táto bola nahá, že mala zviazané ruky ležala v zadu som počula od svojej kamarátky BYBÁROVEJ a MIAZGOVEJ ako aj od svojej matky. O tom, že som bola prítomná, keď do CERVANOVEJ nalievali alkohol a to konkrétne víno som bohorádne len zo strachu a túto skutočnosť som si vyvolala. Čestne prehlásujem

Viara Laco

659

strana zápisu o výpovědi MUDr. Viery ZIMÁKOVÉ :

že a případom vraždy študentky CERVANOVEJ nemá nič spoločného a neviesu udať, kto túto vraždu previedol. Ja som v skutočnosti menovaná vôbec nepoznala a o tom, že bola zavraždená som sa dozvedela až na internáte, kde jej bola fotografia vyvesená, opravujem povedala som, že ako sa volá, či tam som si všimla, že sa volá Ludka, evšom priezvisko som si nevšimla. In, že sa volala CERVANOVÁ som sa dozvedela až dňa 19.4.1980, kedy som bola príslušníčkou prvýkrát vyťažovaná.

Keď som prečítala zápisu o výpovedi menovaná prehlasuje, že nemá žiadne návrhy na doplnenie výpovedi, nežiada zmenu ani doplnenie výpovedi a že obsah zápisu súhlasí s jej výpoveďou. Ďalej prehlasuje, že nebolo proti nej použité psychického, alebo fyzického nátlaku a vypovedala dobrovoľne.

Zápis skončený o 01,50 hodine.

Vypočítaná : *[Signature]* MUDr. Viera ZIMÁKOVÁ

Pritomný : *[Signature]*
MUDr. Viera ZIMÁKOVÁ
Pritomný : *[Signature]*
MUDr. Viera ZIMÁKOVÁ

Keď som študovala som navštevovala spoločnosť s názvom "Klub" v Bratislave, kde som sa stretávala s ľuďmi, ktorí sú teraz navštevovali na internáte, prípadne v penziónoch. Klub navštevovala som v rokoch 1974 - 1975, keď som bola študentkou na internáte v Bratislave - Kľúčová ulica, Bratislava 1.

Keď som študovala som navštevovala spoločnosť s názvom "Klub" v Bratislave, kde som sa stretávala s ľuďmi, ktorí sú teraz navštevovali na internáte, prípadne v penziónoch. Klub navštevovala som v rokoch 1974 - 1975, keď som bola študentkou na internáte v Bratislave - Kľúčová ulica, Bratislava 1.

[Handwritten signature]

Ake KAMERA

Magnetofoni pa'sky

Otvorit' paku i kontaktam
o. n. n. Pjilovaka !!

John

John
18 18

John

John
18 18

ZON

Ky NIK - 0090/1080 - 15

VI. správa SNB

číslo

Dne _____ 19 _____

Cj.: OT - 00 _____

PO VYPLNĚNÍ PŘÍSNĚ TAJNĚ!

Referent: _____

C číslo: _____

pro: _____

k tomuto ZON budou uloženy 10 dnů, ne-

den provádění: 22.2.1980

vyžádá-li OP jinak, budou dne _____

provedl: _____

zrušeny.

kontrolu: _____

zpráva se skladá: _____

Akce: _____

V y t ě ž e n í z v u k o v ě h o z á z n a m u .

- M - Za dané situace jsme vás chtěli navodit, ať vykládáte same. A dostáváte se teď s tím do nepříznivé situace, to vám říkám. Já jsem vás upozornil, že podle Trestního řádu jste povinna vypovídat pravdu, nezamlčet nic - nic neklamat, vypovídat jenom pravdu a neříkat nic, co není pravda. Je to tak ?
- Ž - (s pláčem) ano, já vím, že jste mne na to upozornil, já se bojím, já se moc bojím
- M - no nebojte se
- Ž - já jsem už jednou na to myslela
- M - no dobře, dohodněme se takto - že pohovoříte teď, kdo je z nich účasten (?)
- Ž - já se velice bojím, to je tragické (?)
- M - no dobře, však něco mi povíte a - no, tehdy jste vypovídala, že jste reagovala na to, co vám oni povídali
- M - co vy jste hovořila ? Jo ?
- Ž - já si to velmi dobře pamatuji
- M - ... dobře, povídejte, já si to napíšu a potom si to shrneme - já to řeknu asi jak to je-
- M - ... ať to ona poví / společný hovor muž - nesroz./
- Ž - já se bojím ... diplom ...
- M - čeho
- Ž - ...
- M - nikdo vám neříká že vám seberem diplom paní doktoro, my jsme říkali ... paní doktoro ~~že~~ jste ~~xxkxxkixkixkix~~, nás poprvé klamala, my jsme si vaši výpověď prověřili a my jsme vám řekli, že jste povinna vypovídat pravdu

- Ž - je to tak
M - ano
M - a jestli ve vaší výpovědi budou vážné rozpory a budete nás zase jako klamat, že potom vás budeme nuceni třeba i zavřít, je to tak
Ž - ano
M - a když jsme vám říkali, že když budete mluvit pravdu že rozhodně něco a případem uděláme, je to t_k
Ž - je, ...
M - a jestliže došlo k takovému vážnému případu, tak vy musíte vypovídat pravdu
Ž - ano, já vím ...
M - vy nejste jenom doktorka, ale je tu také lékařská etika také ne- už jako studentka, tak prosím vás takto o pohovoru, ... se soudruhům ... my to zkonfrontujeme
Ž - já k tomu nemám co říci / stále brečím/
M - neplačte nikdo vám nic nedělá
M - všechno rozhodující je o tom, co budete vykládat
M - nesmíte klamat
M - seděli jsme naproti sobě a klidně jsme o tom hovořili
Ž - ano, já mám strach před vámi
M - ale prosím vás, říkal jsem vám z nás nemějte žádný strach, s námi mluvíte zcela otevřeně, tak jak byste to dělala s každým jiným, my na vás nebudeme křičet
Ž - nemohu říci, že byste na mně křičeli, byli jste trpěliví ale já jsem se vás bála
M - a proč se nás bojíte
Ž - no protože ... mám strach... a také vím... vůbec nevím ... já vám říkám svatou pravdu a vy mi nevěříte... že jsem vám bránila ve vyšetřování případu
M ... neplačte, buďte klidná, nikdo vás do oprátky nebere podívejte se -
Ž - já jsem opravdu
M - jak se jmenujete
Ž - Zimáková
M - Zimáková ? kouříte
Ž - ano kouřím
M - podívejte se, v této úřední místnosti, chci od vás čistou pravdu... já nevím co jste jim říkala, ~~nezávisle~~ nezávisle na nich jsem zvědavý, ale skutečně, co o tom případu víte a skutečně podívejte se nikdo vás- já vás ujišťuji, že do žádné basy nepůjdete, že vám diplom nikdo nesebere nic se vám nestane, já ~~potřebuji~~ potřebuji čistou pravdu žádné klamání. Podívejte se nejste tu první ani poslední nemáme ve zvyku někoho strašit- já nevím absolutně nic. Budu vás poslouchat buďte tak laskavá a povězte mi co víte o tomto případě.
Ž - všechno co vím ?
M - co víte ano ale skutečně tak jak je, protože skutečně když budou rozpory, nerad, ale potom bych musel přistoupit k jinému opatření, nemluví o vazbě, ale jsou tu nepřijemnosti, jako důkazy a dovědí se to tam a tam. Takhle to potichu ~~prx~~ klidně uděláme, ale bez nějakého klamání, lidově řečeno. Tak buďte taková laskavá, vysvětlujte, nemusíte se bát, tady se vám nic nemůže ~~nix~~ stát. My jsme tu na to, sbychom dodržovali zákonnost a chránili lidi a ne nějaké bičování / ? /, prosím klidně povězte všechno co víte, ale protože když my máme jiné důkazy a budete klamat, potom budete ...
Ž - ... já vím, já vám všechno povím o tom případě, já vím že se to stalo v létě, byla jsem doma v Nitře
M - vy bydlíte
Ž - v Nitře

- M - vy jste z Nitry jo
- ano
- kdy se to mohlo stát, anebo jak to bylo
M - já jsem byla doma, potom jsme jeli ještě do Košic,
potom když jsem se to dověděla na začátku školy/?/
a dověděla jsem se to asi takto, že byla na ...
nějaká diskotéka, že tam ~~byly brigádnice~~ byly brigádnice,
byla tam nějaká diskotéka a byli tam i nějakí chlapci
z Nitry, to vím
- a konkrétně ...
- to nevím
M - nevíte konkrétně, vůbec ?
- nevím vůbec
- a kdo vám toto říkal co se tam stalo
M - to mi říkali v Nitře, povídalo se o tom v Nitře jaký
případ se stal, já vám mohu jen říci, konkrétně
moje matka myslím s tím přišla co se stalo, abych
šla domů, a říkala tolik, že jí bylo řečeno, že to děvče
šla šlo ~~xx...~~ za svým přítelem... že šla z té diskotéky
z Mlýná/?/ že měla cestovní tašku, jako že jde na
vlak nebo autobus a že asi při autobusové zastávce
ji jacísi chlapi vtáhli do auta, zatahli ji do auta
a odvlékli ji pryč, to jsem nevěděla že ji odvlékli
to jsem se nedovzdědala, já jsem se -.... v Nitře,
že ji našli někde...že přesně nevěděli jak vypadá
a že někde při Senci, ji našli. Potom jsem o tom
případě nic neřekla, potom zas byla jedna verze že ...
zahranicí... potom ve třetím nebo čtvrtém ročníku
jsem se seznámila ...chlapci z Nitry a asi ...
mi kamarád jednoho, ~~řekl~~ ~~řekl~~ ...
přesto že byl v Afghanistanu povídal že se ptali
na mého bratra, protože on má též prsty v té vraždě
M - co se vás ještě ptali
Ž - jestli ho znám, že to byl konkrétně bratr Milana, ~~že~~
jeho bratr mi to říkal
M - ten Andrašík /?/
Ž - Lubor Andrašík /?/mi to říkal, potom mi to říkala
moje kamarádka
M - ta ... to měla říci
Ž - ano, potom mi to říkala moje kamarádka Olga Rybárová,
že se to dověděla z práce, kde se o tom mluvilo, že
ten Andrašík v tom má mít prsty. Potom jsem se dověděla
další verzi, že u nás ten Stano ... jak jsem seděla na
... jsem poznala toho chlapce a dověděla jsem se že on je
za to stíhaný, že je vyšetřovaný, konkrétně mi o tom
říkala ještě moje spolubydlící, to bylo nyní v 5 ročníku
v roce 1979, 4. června, konkrétně mi říkala, že byla i
ona vyšetřována
M - jak se jmenuje
Ž - Dana Miedzová/?/, že byla i ona vyšetřovaná v souvislosti
s touto vraždou, protože ona zase slyšela že to urobili
nějakí chlapci z Píšťan, nějaká parta no ale tito
chlapci udali, že i ona tam byla do toho zatažená do
této vraždy, že byla při tom,nevím, z nějaké pomsty
anebo proč jí to udělali, ona byla vyšetřovaná, ~~xxg~~
trvalo to asi dva roky, vždycky si jí předvolali
a říkala, abych o tom nikde nemluvila, že byla vyšetřo-
vaná....že jim musela konkrétně říct, co se jí vyptávali,
že byla někde ~~xxxx~~ na výletě se svou sestrou někde na

- Ž - Moravě. Přišli za ní, že jí zatýkají, že je ona jako spolupachatelka, že na té vraždě měla též podíl. A potom měla i zabudované odposlouchávací zařízení na pokoji a věděli přesně kam šla, všechno o ní věděli.
- M - ...
- Ž - ona mi to povídala
- M - na tom .. na internátě ?
- Ž - ano
- M - a jak ona to věděla, podle čeho to usoudila ?
- Ž - asi se to někde dověděla, ona říkala, že má odposlouchávání a že jí sledovali. Každá kamarádka, se kterou se setkala, byla také vyšetřovaná. A nebo ten kamarád, že věděli o každém jejím kroku. Bylo to tak na jaře přišla za mnou, jestli vím, kdo je to Grundlich (??)
- M - nyní, nyní - ? Tento rok ?
- Ž - ano, tento rok
- M - tak to ... ?
- Ž - ano, přišla jednou na pokoj, že jestli vím, že se vrátila a jestli vím, kdo je to Grundlich (Grundig ??) . Já jsem si na to nemohla vzpomenout, až ona řekla že je to takový vysoký blondák, že on je Nitrančan. Ne, takhle mi to povídala, že on je vysoký blondák a jmenuje se Stanom jestli nevím kdo to je. Já říkám to mi konkrétně nic neříká, Danko pověz mi jeho příjmení, nebo další jméno ty víš. Ona mi říkala, že má příjmení Grundlich. Tak potom jsem jí řekla kdo to je že toho chlapce já znám
- M - kdo to má být ?
- Ž - to je z N, try jeden můj spolužák, chodil první rok na SVVŠ, seděl za mnou a vy .. byl také dost lajdák. Nebyl hloupý, hechtělo se mu učit, nosil magnetofon do školy. A pak chtěli, aby tu školu dokončil, i zkoušející byli k němu velmi benevolentní a vyvolávali ho, jestli si nechce polepšit známku
- M - a jak se jmenuje tento Stano ?
- Ž - Stano Dúbravický
- M - Dúbravický ? A kde studoval ?
- Ž - on potom odešel z prvního ročníku, vyhodili ho pro blbý prospěch z SVVŠ a pak jsem se došla, že šel na nějaké jiné školy a i odtamtud ho vyhodili. Já jsem se s ním potkala v Mťe a ptala jsem se ho Stano co děláš a on říkal, že dělá ... v Bratislavě ..
- M - tak vy tvrdíte, že jste slyšela něco od Andrašíka, Rybárové, Miezďová a ještě kdo ?
- Ž - no ještě o tom hovořil Moran .. a ona se o tom došla tím způsobem, ona dělala v Topolčiankách, delší dobu, asi 5' roků a přišla s tím, že s jejich ředitelem myslím se poznala, že ... zavraždili nebo tak nějak
- M - jakého ředitele ?
- Ž - za Gajdu (??)
- M - ale koho ?
- Ž - z toho lesního závodu
- M - tak Gajda se jmenuje ?
- Ž - ano
- M - on se měl znát s vůdcem (??) ?

- Ž - za mě ... z Piešťan se znali. On se to dověděl když se to stalo s tím děvčetem, říkal že .. do hlavy a že ji škarově dokaličil a že byla i znásilněná. A že byla dokaličená a že byla hozená do jezera, do vody někde. A potom mi Danko říkala, že ona je z Piešťan tato Miezdová, ona byla s ní kamarádka, dobře se s ní znala. Myslím, že potom i ji vyšetřovali
- M - na to nebyl ?
- Ž - ano, ano, ona se znala dobře s tou, byly kamarádky ještě z Piešťan a říkám Danko tak mi řekni, jak vypadala, fotku. A na té fotce měla takové dlouhé vlnité černé vlasy, ony chodily spolu na gymnasium nebo tak nějak, takže měla její fotku, a říkala mi, že ta; co jí zavraždili že má ještě jednu sestru a že ta byla uhesena nebo co, že byla nezvěstná, že se jim někdo mstí nebo té rodině, nebo v té souvislosti to asi říkala.
- M - Tak tvrdíte jen tolik. A proč potom jste .. soudruhům z Nitry ?
- Ž - Já se jich tak bojím
- M - proč ? To nemáte čisté svědomí ?
- Ž - ne, ale -
- M - proč ?
- Ž - ... (brečí, není roz.)
- M - proč .. ? Vždyt byli za vámi i ..
- Ž - abyste mě nezavřeli, abych nebyla zavřená .. že mě dají do vazby až do vyšetření případu a že mi seberou diplom ... nemám, ale včera jsem si to rozmyslela ... že jsem je klamala
- M - proč ?
- Ž - ... co jsem povídala, dali mi to do protokolu a já to podpíšu - to není pravda a určitě by tam na to došlo, vždyt ... mají možnosti, jak to .. výslech, určitě by to mohli dále vyšetřovat .. jestli jsem hovořila pravdu nebo ne
- M - to víte, že pokud jste jim neříkala pravdu, že ..
- Ž - pravdaže, vždyt právě jsem
- M - no ... rozumíte, na to sa .. soustavně, ale, pokud o tom víte a je to pravda, co jste říkala ráno nebo v poledne a nebo -
- Ž - je to pravda (?)
- M - a nebo jestli je pravda svěřila
- Ž - toto je pravda
- M - protože - rozumíte ? Nedá se to nijak driblovat
- Ž - pravda že ne
- M - vy jste dospělá, vystudovaná žena a když něco řeknete, tak to musí sedět. A pokud jste byla přítomná a nebo něco o tom víte, je třeba říci, protože podívejte se přítom, jak jste to teď povídala, že by se na to došlo že jste nemluvila pravdu. (chvíli pomlka) Tak kde jsme to přestali ? Takže rozumíte ? Vy jste tvrdila že by se na to došlo. A jestli teď nemluvíte pravdu, i na to se přijde.
- Ž - Já vím
- M - a je třeba uvážít celou situaci - například klad kdyby vaši sestru nebo dceru takhle - rozumíte ?

- M - A pokud o tom víte nebo jste byla přítomna a nic jste neudělala, nikdo vám nic za to neudělá. Musíte to pochopit .. život je už takový, na všechno se přijde
- Ž - no pravdaže
- M - vy jste rozumná, jste studovaná, tak je třeba podle toho jednat. Takže nevím, rozumíte. Budeme na pochybách po té stránce, když jste ráno říkala v.. něco jiného a teď také něco jiného
- Ž - já vím
- M - kdybyste byla obyčejná vesničanka, která má 6 tříd, tak neřeknu nic. A když slyším .. nějak to vydedukovat nebo říkat byla jsem tam, nebyla jsem tam, nebo viděla nebo něco, protože - to je naivní tržku
- Ž - ... se mě ptali na ty podrobnosti, já o ničem nevím, byla jsem,.... tak jsem říkala, že o tom nevím
- M - no dobře, tak vy jste to udělala, já nečetla jsem ty papíry - tvrdili, že jste hovořila detailně, že jste byla v autě a tak - tak jde jste to potom vymyslela ?
- Ž - já ani nevím co jsem říkala, na základě čeho a když on na mě tak křičel " vy jste tam byla, vy jste tam byla " a já jsem se vylekala
- M - tak když já vám budu tvrdit, že jste tam byla a vy jste tam nebyla, nebo vy byste mě to tvrdila, tak já to v životě nebudu bát, i když mě jeden - jak vypadali ti lidé ? Jak ? Když jsem tam nebyl, tak jsem tam nebyl. A když jsem tam byl, tak jsem tam byl. Tak pro vaše dobro, abyste tady zbytečně neseďela, to znamená skutečně povídat pravdu, tak jak se věci mají. A v případě, že jste tam byla, to vědí soudruzi, já jsem ty materiály nestudoval, co říká pro váš prospěch nebo vaši obhajobu, nevím nic. Právě proto jsem říkal, že si pohovoříme a potom si to srovnáme, takže te něco neseďí
- Ž - já vím
- M - buď jste klamala ráno, jak hovoříte, nebo klamete nyní protože se bojíte o ten diplom a nebo o to zaměstnání. A pokud ... pokud víte a skutečně jste byla, tak se o ten diplom nebo o to zaměstnání bát nemusíte. Pokud vy jste nevráždila. Tak právě proto je třeba si to rozmyslet a říci všechno tak, jak to je. Protože jak víte, prostředky na to jsou a na to se přijde. Takže pokud máte něco na srdci, klidně řekněte. Já myslím, že mě se bát nemusíte. Říkám že tu už bylo lidí, od doby, co stát existuje, chodí sem lidé a nikoho jsme nesnědli, u nás není zvykem někoho bít nebo týrat nebo něco. Nevím, možná že jste slyšela něco o jiných věcech, ale já ... a nějaké roky sloužím. Dneska ta Bezpečnost už není taková, jako byla, u nás jsou také studovaní lidé, bez školy dělat nemohou, konkrétně bez právnického vzdělání, takže nějaké takové nezákonné metody se používat nemohou. Každý víme, co můžeme dělat. A víme co kdo může udělat nebo nemůže. Takže je to třeba skutečně si rozmyslet a říci všechno, pokud víte. Nemusíte se bát - co mi povíte, to si napíšu. Nemusíte se bát. Když víte, bylo by třeba to říci. Protože já říkám jen tolik - kdybyste náhodou mluvila nepravdu a přijde se na to, tak skutečně potom by bylo nutno to tak zaří-

- M - dit - rozumíte ?
- Ž - Vždyť já jsem si to právě proto rozmyslela, že ten pan plukovník si dělal poznámky a ... do protokolu, že to musím podepsat ... že to není pravda
- M - na to máte právo, přečíst si protokol, podepsat, jenže v tom protokolu, jak se to napíše, tak je tam poučení, že musíte vypovídat pravdu a jen pravdu a když to podepíšete, můžete být stíhána pro křivou výpověď a nebo -
- Ž - ano, ... já .. poznámky .. já jsem se jich tak bála
- M - bála - buď tak umíte .. s prominutím ... nebo já nevím, my jsme za to placení, my ten čas... je pátek, chtějí mít také volno, rozumíte, člověk nemůže dělat denně 24 hodin. Můj osobní názor je takový, že vy jste .. žena, tak že můžeme od vás očekávat seriózní odpověď na mé kladené otázky a že se dohodneme. A pokud nevíte a byla jste přítomná. Mohla jste se do toho dostat všelijak. To mi věřte, protože - a bydleli jste na jednom internátě ? Myslím v jedné budově ?
- Ž - Ona ještě ... ona tam byla na nějaké brigádě, byla před tím první ročníkem na brigádě, takže ona tam ještě nemohla bydlet. A já jsem bydlela první rok na ... a potom druhý rok ..
- M - Tak nevím - říkám, já to musím porovnat u nich, co je tam a - rozumíte co - já nemohu hovořit o takových věcech konkrétních, já nejsem nikde přítomen, nemohu hovořit přímo, mohu říci to, co jsem slyšel a nebo ... já nemluví o vašem případě, rozhodně nevím, co jste povídala. Nemohu říci, jak byla ta .. oblečená, jakou tašku měla u sebe, v jakém autě jste seděli, nebo električka jí sebrala na půl cesty, rozumíte - jaké měla vlasy a nebo co. Ano, slyšel jsem, že zabili nějakou ženu nebo nějakého chlapa a stalo se to v Bratislavě a nemohu říci, že jí to bylo podle .. nebo tak - rozumíte ?
- Ž - ano, já vím
- M - takže nemohu říci - nevím, co jste povídala - však říkám že jste studovaná žena, tak si musíte rozmyslet, co můžete mluvit a co ne a co musíte a co ne, jako občanka naší republiky, to je vaší povinností, takže pokud skutečně něco víte, tak je třeba to říci. I když jste seděla v tom autě - rozumíte ? Já netvrdím, že jste tam seděla, ale když jste seděla, tak to je rozhodující (?) -
- Ž - já vám rozumím
- M - rozumíte to ještě neznamená, že když já jsem seděl v autě, nebo že jsem byl - ne přítomen při vraždě - ale v blízkosti, že jsem něco viděl. Já o tom ani nemusím vědět, protože - říkám seděl jsem v autě, dva mi sešku jsme se a ona ušla, nebo jsme jí poslali do háje a hotovo. A vám řekli nekecej o tom nebo pohoríš a teď se bojíte. Rozumíte. Jsou i takové případy.
- Ž - Já vím
- M - no tak že tak je třeba myslet, vám se nic nemůže stát, pokud skutečně jste nevráždila. Protože rozumíte, jste tu dneska třeba poprvé nebo podruhé budou mluvit nějaké materiály proti vám - a pokud mluví, je lepší to mít za sebou, protože pak člověk nemůže spát, nemůže

- M - dělat, nemůže nic
Ž - to já vím
M - takže takhle - to se nezatají, pokud ... následky, tak je třeba mluvit. Musíte se vžít i do naší situace, že děláme s lidmi - však vy také děláte - a že i těžkosti naděláte, to víte sama
Ž - já vím
M - vy jste se lekla a my jsme zas na to, abychom takovéto předvádění objasňovali a vyšetřovali. Musíte pochopit i to, že u nás mohou sedět i nevinní lidé, když se potřebujeme od nich něco dovědět. Od koho se to máme dozvědět - jen od lidí. A pokud se někdo s někým stýká a nebo něco dělá, tak to jsme prověřit, rozumíte. Takže skutečně očekávám od vás seriózní odpověď a stanovisko. Byl bych nerad - i moji kolegové - kdyby to bylo jinak, než tvrdíte. Protože my už máme takové zkušenosti, že vidíme na tom člověku, jestli mluví pravdu nebo jestli mění výpověď po čase, protože má čas na rozmyšlení, když prověřujeme toto a tamto - rozumíte. A pokud skutečně něco víte, řekněte to. Popřípadě - to já netvrdím, ale mohl vám vyhrážet, že abyste byla ticho nebo nepochodíte -
Ž - já vím, já jsem s tím byla obeznámená. protože mi to řekli
M - pokud se bojíte toho, že skutečně - že jste byla v té partě, nebo znáte tu partu nebo něco a bojíte se toho, že za to ... a nebo něco, je zbytečné o tom přemýšlet protože o tom rozhodují jiní, jestli to stačí na to sedění a nebo nestačí, nebo musí nebo nemusí, já jen na vaši ...
Ž - já vím
M - je skutečně potřeba hovořit, je to strašná věc ...
Ž - pravdaže, i ta Danka mi povídala dceru, že jí někdo zavraždil. Já si to neumím představit, že bych měla já dítě, také bych udělala všechno pro to, aby se to vyšetřilo
M - to každý rodiče
Ž - to je pravda a neví za takové chování jaký trest by si zasloužil, o tom jsme mluvili ještě když jsem byla jako medička, tak jsme byli nad tím zhrození, co se stalo. Ale já už o tom nevím bohužel nic.
M - ... můj názor je takový, říkám že jsem nic nekonfrontoval mé poznatky s jejich, ale můj názor je momentálně takový - mohu si myslet, že nyní klamete, že nehovoříte pravdu a nebo když to vezmu z druhé stránky, že sama jste se dostala do .. že tu sedíte šest hodin
Ž - já vím
M - a teď si vezměte tu situaci, co si můžeme myslět například o vás, když vy jako civilisté si myslíte o nás, když my něco špatného uděláme. Protože se stane - rozumíte, ten mladý příslušník na té křižovatce něco udělá a lidé řeknou, že ti četníci .. tak je to třeba brát
Ž - já vím, že kdyby každému věřili na prvé slovo, tak se nic ani nedozvedí
M - kdyby bylo pravda to, co vy tady tvrdíte, že kolegové

M - no nemohu něco tvrdit, o čem nevím - kdyby vám byli hned řekli že klamete, tak i tak nemůžete- ano klamu a nyní vám řeknu pravdu

M - / Čech/ - podívejte se paní doktorko, co nás bejlo k celému tomu šetření vašemu, já vám to řeknu tak - svědkyně Benová, která byla kritický den na internátě, kterou osobně znáte, vypověděla, že toho kritického dne, kdy došlo k události šla nahoru k bloku B, tam jela výtahem, a když se vracela zpátky jel výtahem Roman Brázda který byl podnapilý, který tam brigádníčí a jela jste výtahem dolů vy s Romanem Brázdou a Roman Brázda se tam ... ve výtahu. Chtěli jsme po vás, to bylo minulý/?/ den, vysvětlení k celé situaci ano

Ž - ano

M - bez jakéhokoliv vyhrožování nebo něco. Vy jste nám řekla že jste tam byla na tom internátě, že jste do Bratislavy přijela autem, že v té době prázdnin že tam byla ubytována vaše kamarádka Kolárová z Komárna- je to tak - že jste jí navštívila na pokoji, že tam byl ze ní Čerman/?/ na pokoji a že Čerman řekl Kolárové, prostě dával jí najevo že s ní chce mít pohlavní styk, ano, to jste řekla. Ona ho odmítla a Čermák říká - nevadí, já mám stejné povinnosti v klubu, mám tam nějaké kamarádky v autě /?/ a odešel pryč- je to tak

Ž - ano

M - vy jste jela dolů, / domů/?/ tam jste potkala Romana Brázdu, který tam byl s nějakými kamarády z Nitry. - Potom jste si vzpomínala, pravděpodobně tam mohl být Miloš Kocúr, pravděpodobně tam byl Duřavický mezi těmi kamarády, hledala jste Romana Brázdu a s Romanem Brázdou jste odjela na pokoj ke Kolárové. Kolárová, když viděla, že tam máte kamaráda, tak se sebrala a řekla, že se půjde podívat xx do klubu jestli je tam Čermák - ano Roman Brázda využil této situace, začal vás líbat, ohmatávat, rozpínat podprsenku - je to tak - vy jste ale ho odmítla, ještě jste řekla, že jste s ním xx kdysi měla pohlavní styk v chodbě domu kde bydlíte, že jste se jako strašně hanbila, že to bylo překvapení pro vás, protože v tom domě kde jako bydlí další partaje a bylo nebezpečí že vás tam budou vidět ano

Ž - ano

M - tak jste ho odmítla toho Romana Brázdu na tom pokoji a jela jste s Romanem Brázdou dolů /-domů?/ výtahem potom asi po 15-20 minutách a tam stáli oblečení ti Nitrančané ano - my jste si tuto skutečnost, tuto situaci ověřili a zjistili jsme, že Kolárová nepřichází v úvahu, že už v té době na internátě byla, ano, bylo to tak, je to tak, vykládala jste nám to takto? - co /?/ to mělo být /?/ my jsme vám dali možnost, aby jste se ještě rozmyslela na okolnosti na které přijdete s tím, že ve čtvrtek příští týden s vámi budeme hovořit, ale protože jsme si ověřili, že jste nevyprávěla pravdu, tak jsme vás dnes vzali, ano dnes jsme vás vzali a ... že ve vašich výpovědích, že svědecky máme potvrzeno, že jste na internátě kritický den byla, to nám tvrdí Beňová a že ve vaší výpovědi jsou ... rozpory, že jste nám neřekla pravdu, že jste tam křamala, že jste si některé věci zkombinovala...

Ž - ano

M - a že chceme od vás pravdivý ... a že vám nebudeme klást žádné otázky, abyste sama spontánně vyprávěla

- M - seznámili jsme vás s příslušným ustanovením trestního řádu, že je vaší povinností vypovídat pravdu, nic nezamlčet a tak .. nebezpečí trestného stíhání v případě že budete mluvit jen pravdu co a v případě, že by byly ve vaší výpovědi vážné rozpory, nebo byste klamala dál, že jsme nuceni vás eventuelně i zavřít ano
- Ž - ano.
- M - do vyřešení situace, je to tak ?
- Ž - ano
- M - při diskusi z hlediska charakteru a závažnosti případu jsme říkali, že to souvisí také s lékařskou etikou a jestli jste ve věci zapletená, jestli máte potom vůbec právo nosit diplom, to jsme vám říkali ano ? a hovořili jsme s vámi v tom smyslu, že budete muset vypovídat sama jak situace vypadala, je to tak
- Ž - ano
- M - vy jste začala vypovídat sama po delší debatě, a vzájemném uvažování a pod., pak jste požádala, že byste chtěla ...
- Ž - ano
- M - a vy jste říkala, že jste na tom internátě byla, že jste tam byla ve styku s Romanem Brázdou, že tam byl pravděpodobně muž označený na fotografii č. 1 Pjaček /?/, předpokládáte že tam byl Kocúr a kdo další, to vy jste tam rozhodně neviděla /?/, že vás chlapi pozvali do auta že vás vezmou sebou, Roman Brázda, ano ? do svého auta, které měl zaparkované na dolním parkovišti ano, sama jste to vykládala, aniž bych vám kladl otázky. Vy jste - počkejte to je vážná věc, my z toho nemůžeme uhnout nemyslete si. Vy jste potom řekla - sama - že jste z parkoviště vyjeli autem
- Ž - to není pravda
- M - počkejte, no dobře ale vykládala jste to ?
- Ž - ano
- M - že seděl, řídil Roman Brázda, vedle Romana Brázdy seděl blondák vysoký, vzaďu seděl Čerman a seděla jste vy. Přijeli jste kautobusové zastávce ano - sama jste to vykládala - tam prudce zabrzdili, šlo tam děvče, toto děvče vtáhli do auta, děvče neslo v ruce nějakou tu tašku, nějakou tu větší, že křičelo - nechte mně - že se bránilo - oni jí vtáhli do auta a rychle odjeli, to jste vykládala sama, aniž bychom vám cokoli napovídali že rychle odjeli pryč, že jste jeli dolů směrem ... že jste přijeli na hlavní silnici - to sama jste vykládala - bez jakékoliv nápovědy - a že nevíte jestli jste zatočili doprava nebo doleva že to si nemůžete jako vzpomenout, ale cestou jste se zastavili v nějaké restauraci, je to tak, že Čerman a vy jste zůstala v autě proto aby to děvče neotevřelo dveře a neuteklo, kluci vlezli do nějaké hospody nebo do něčeho, koupili tam víno jednu nebo dvě flašky a pak jste odjeli do bytu někde na okraji města do Bratislavy do ... tam se u vás pokoušel o pohlavní styk Čerman, že se k vám tak choval jako by chtěl docílit pohlavního styku jo, to děvče tam jako bylo, cestou to děvče vám říkalo, říkalo té osádce, aby jí pustili, že cestuje pryč, že jede do Košic, ale že si nepamätujete jestli tam jede za svým snoubencem, nebo za starými rodiči - doslova takto - sama - bez jakékoliv nápovědy, ano? bylo to tak. Až jste přijeli do toho domu, že se tam dost agresivně choval

M - Čerhan potom k tomu děččeti, zase se k ní dost agresivně chovali, že jste tam v tom bytě setrvali až přes půlnoc a někdy po půlnoci jste odjeli směrem na Nitru. Takto jste sama vykládala. Že někde, to už si nepamatujete kde, se s autem zastavilo; někdo s děvčetem z auta vystoupil - ano? Někdo vystoupil s tím děvčetem, některý z té osádky, pak se vrátil do auta bez děvčete a vás odvezli do Nitry, ale nevyasadili vás u vašeho baráku. Takto jste hovořila. Sama, bez jakékoliv nepochybnosti. Protože jsme nechtěli vás žádným případem ovlivňovat, protože potom vy jste nám jako nevyprávěla pravdu. Toto jste vypověděla sama. Ten ... to všechno jsou vaše ... to přesně souhlasí se skutečností tak jak byla. Ještě jste říkala, že děvče bylo oblečeno v kalhotkách a když vám ukázali fotografii toho děvčete, říkala jste, že se domníváte, že je to ona. Tak to bylo, přesně, že jo? Asi za měsíc poté vám Roman Brázda řekl, nebylo to sice ne takové upozornění, ani výhrůžným tónem, abyste na případ zapoměla. Je to tak? Zanedlouho na to potkala bratra Milana Andrašíka, se kterým jste se jako znala s stýkala dříve a bratr Milan Andrašíka vám říkal, že kdyby se něco vzpomínala o Milanevi Andrašíkovi ve vztahu k té diskotéce, k tomu případu, abyste o té věci nehovořila. Jo? Tak to spontánně jste mě to jako vykládala, aniž bych vám k tomu dával doplňující otázky. Nebo aniž bych vás naváděl na nějakou situaci. Ta situace totiž souhlasí s tím, jak se případ jako udál. Tak teď my stojíme skutečně před vážným problémem, před odůvodněným problémem, bez vyhořování vazbou a podobně. Ovšem jsem vám doslova řekl, že jestli se situace nevyřeší, nevyjasníte situace, tak vás budeme muset zadržet. Je to tak? Ano?

Ž - ano

M - a že jste lékařka, že vlastníte diplom a jestliže byste kryla takové věci, o kterých jako víte, je otázka, jak vůbec jste oprávněna tím diplomem dosít. Takto jsem s vámi hovořil. Prosím vás, teď stojíme před problémem, jako žena, jako lékařka, že - jako lékařka, která když jste dostávala diplom, jste skládala nějaký slib, že budete lidem pomáhat a já nevím co a tak dál, čestně a já nevím co všechno, pečovat o zdraví lidí a teď stojíme před takovým problémem, který se stal - vážný případ. Tak teď je třeba se skutečně nad věcí vážně zamyslet, nefixlovat a říkat pravdu. Řekl jsem vám doslova prosím vás, že nechceme nic říci, co není pravda. Že nechceme nic, že nechceme, aby se nic nevymýšlelo - že chceme jenom to, co se skutečně událo. Je to tak?

Ž - ano

M - Tak prosím vás, my nic jiného nechceme, jen chceme vědět pravdu. My jsme si to z prstu to vaše jméno a naši účast na diskotéce envycucali. Ta nám vyplynula ze svědecké výpovědi. A proto, že jsme vás dnes vzali, ne jak jsme se ve čtvrtek domluvili, že si věc ještě doplníme a upřesníme - ale protože jsme zjistili, že při první výpovědi jste nám nevyprávěla pravdu. Takto jsme rozumně spolu v klidu seděli a hovořili. Vy jste říkala já ještě pozpomínám trochu. Ono totiž to, co všechno jste řekla, ono

M - totiž skutečně ve shodě se situací a tu situaci si nelze jením tak vycucát, a abych vám řekl, uvažoval jsem nad tím, kde jste to mohla slyšet. Kdo by vám mohl něco vysvětlit k věci. Z čeho jste mohla čerpat? Totiž my máme potvrzeno svědecky, že jste tam na tom internátě byla ten den. To si přece nikdo nevezme na svědomí, aby nám něco zkresloval a lhal. A vy jako žena vysokoškolačka a k tomu ještě lékařka, vaší povinností je věc vysvětlit bez ohledu na to, jestli je pravda taková nebo taková. Potom na základě toho se rozhodne, co se s případem udělá. Jestli nám řeknete pravdu a byla jste na věci nějak zainteresována nebo zúčastněna, no tak tím nám figurujete jako svědek a my z toho nebudeme dělat žádné bombastické závěry. Ale my chceme vědět prosím vás pravdu. Mě se nebojte, my takové problémy řešíme stále a stále. Tak teď mi řekněte, co z toho, co jsem vám řekl, jsem zalhal. Řekněte, v čem jsem řekl nepravdu a kde jsem zalhal.

2. strana 1. cívky :

Když nám budete desetkrát měnit výpověď, tak pak musíme udělat hlášení. My to chceme vědět přesně, protože máme možnost si to všechno ověřit. Tak abyste to takto pochopila, aby pochopil i soudruh vyšetřovatel, jaká situace byla. A teď mi řekněte, jakou u nás nepravdu jsme vám předkládali nebo na co jsme vás navozovali. Vůbec na nic. Protože nebudu vám přece něco napovídat, abyste mi přiznala to, co není pravda. To, co já vám vštípím do paměti. Toto co jsem hovořil, to přesně souhlasí s dějem, jak se děj udál. Přesně, bez jakéhokoliv napovídání z naší strany. Já jsem si dělal jenom poznámky, protože mám na to paměť, znám případ dokonale. Od A do Z. Tak si nekomplikujte život sama, nekomplikujte život nám, nenuťte nás dělat různá opatření k tomu, do vysvětlivé situace. Protože jak to máme vysvětlit - řekněte nám prosím vás. A že se mě bojíte? Mě se nebojte, vždyť já vám neublížuji, já jsem vám ještě neublížil. A když vám řeknu, že jste nám vypovídala nepravdu poprvé - je to pravda, že jste mluvila nepravdu?

Ž - ano

M - no tak; vidíte. A teď nám vypovídáte - a pak jste tvrdila, že jste mluvila pravdu, ale vypovídáte tak, že to skutečně souhlasí s tím, co se stalo. Řekněte, co je nepravda, co jsem teď řekl, řekněte, co je nepravda.

Ž - (mlčí a brečí)

M - Totiž na tom zase nic nemohu změnit, prosím vás. Jestliže tu budou takové vážné rozpory, jestli potom budeme mít důvod nebo nebudeme mít důvod k zadržení, tak se nezlobte. My jediné se opíráme o možnosti, které nám dává zákon, abychom věc objasnili. A takto s vámi stále hovořím. To se nesmíte zlobit. Musíte vědět, že si musím uvědomit, že mám před sebou ženu, která je studovaná a inteligentní, která si na nic nepamatuje, ale když jsem vám řekl, s kým jste byla na prvním medickém plese, tak jste to vysypala, i s kým jste tancovala, kde jste spala, jak jste se dostala domů a podobně. A v situaci, kterou nám

M - prokaruje svědek, že jste tam byla, nám nedovedete nic vysvětlit a nechcete. Prosím vás, my vám nechceme nic připsávat, nic nechceme vědět jen co je skutečně pravda. A neplaťte. To nemá cenu, sedíme tady jako rozumní lidé a řešíme přece vážné problémy a vaší povinností je nám to pomoci vyřešit, co je ve vašich silách. No jestli jste s tím autem jela, jak jste mi vykládala že jo, bez jakéhokoliv - přece jste to úplně sama vykládala. Mě jste se bála - říkáte, že se mě třeba bojíte. A prosím vás proč se bojíte, když vy jste před soudruhy, kteří tam seděli řekla, aby odešli pryč, že chcete hovořit jenom se mnou. Ke mě jste projevila důvěru. Vy jste si vyžádala, abyste mohla hovořit jenom se mnou. Tak chcete rozumně o té věci hovořit? Toto nelze, měnit každou hodinu výpověď. Jestli budete měnit každou hodinu výpověď, my vám nemůžeme nic věřit. Jestli se věc vysvětlí, tak my nemáme důvod vám dělat nějaké překážky, nebo používat nějakých opatření zákoných a podobně. Ale jestliže to budete každou hodinu měnit, tak pak jsme skutečně na vážkách, jestli použít toho zadržení nebo ne? Jo? A řekl jsem vám že když věci vysvětlíte rozumně, tak není důvod, abychom vás tady drželi. Je to tak? Prosím?

Ž - no

M - tak co chcete víc? Tak to vysvětlíte tady, je tu vyšetřovatel, prosím vás ale rozumně. Já nemohu couvat z toho, co jsme diskutovali, Já nemohu couvat z toho, co jste mlubila nepravdu a z toho, co jste mi vysvětlila situaci takovou, jak skutečně je a která souhlasí s tím, co se událo.

Ž - .. já vím

M - Řekl jsem vám nepravdu v tom, co jsem hovořil? Tak se nějak k tomu vyjádřete. Řekl jsem vám nepravdu?

Ž - přesně to je

M - prosím?

Ž - tak přesně to bylo, jak jsem to říkala

M - no, tak se k tomu vyjádřete. Řekněte .. vypovídala jste po pravdě, nebo nevypovídala? To je vážná věc. Tady jde o vážnou věc, tak -

M - Je to vážná věc

Ž - já jsem si dělal jenom poznámky z toho, co vy jste vykládala, abychom to potom mohli oficiálně říci, dát tomu nějaké ty právní normy

Ž - (stále brečí)

M - nechceme nic nalhávat, ale vězte tomu, všechno se prověří, všechno se dá prověřit

Ž - vy to máte oficiálně, že jako něco ..

M - vy .. situaci nějak dobře, já mám také na to paměť

Ž - já vím

M - No - tak chcete hovořit o tom? Ale skutečně běžte do sebe a po pravdě. My vám nechceme škodit, vždyť tím si přece sama ulevíte, když se toho zbavíte. Vždyť vy jste nám to takhle vylíčila, že to naprosto souhlasí. Tak jak je to možné? Řekla jste to tak?

M - No já nevím, já jsem tam přítomen nebyl, ale kolega jak by mohl vymýšlet?

M - Řekla jste? Řekla jste to tak?

Ž - ano

- M - bože. Dával jsem vám k tomu nějaké sugestivní otázky, abych vás naváděl? Dával? Když jsem vám řekl, že vám žádné otázky klást nebudu, ať vypovídáte sama? Ano? Je to tak? Tak prosím vás teď vysvětlíte, z čeho to vzniklo. Protože z ničeho to nemohlo vzniknout. Víte dobře, že povíte - no to se nedá nic dělat. A mne se nebojte. Paní doktoro, mně se nebojte, já mám k vám takové vztahy, jako ke každému jinému člověku.
- M - A to vám už bylo řečeno
- M - vězte tomu, já mám k vám takový vztah, jako k žádnému jinému člověku - ke každému stejný, když vím, že je to spravedlivý člověk. A když chceme spravedlivě posoudit případ, který se udál a víte o něm, že - dokonce za situace takové, když jste jí nic neudělala
- Ž - já vím
- V - je to pravda, co jste řekla? Jela jste v tom autě?
- Ž - ano
- M - no ale skutečně, byla jste v tom autě?
- M - vysvětlíte to, vyložíte situaci jak je, vždyť my vás -
- M - jde o vážnou věc, ne že začnete tvrdit, co není pravda teď je třeba říci pravdu, ukončíme to, vyjádřete se nám a nebojte se. Vy se něčeho bojíte. Co to, že se bojíte? Však říkám, já jsem ~~vám vysvětloval~~ vám to vysvětloval, my vám nic neuděláme. Co pro vás můžeme udělat, když vy jste sama pro to nic neudělala.
- M - Nás to mrzí, že vás musíme takto tady držet pro boha
- M - jenže vám tvrdím tolik, že jediné jen pravdu. Protože zatím to vypadá tak, že vy jste nic neudělala. Křivou výpověď si uškodíte, tak jediné pravdu. Já jsem vám vysvětlil, o co jde. Tak hovořte pravdu a nic se nás nebojte. Vy jste nevráždila - vraždila?
- Ž - (mlčí)
- M - A ...? Je to tak? Řekněte otevřeně, je to pravda?
- Ž - .. nebyla jsem tam ..
- M - dobře, ale byla jste v tom autě? Kde seděla ta .. (Červená, Červavá, Čermavá ??) Zнала jste tu babu?
- Ž - tu ne
- M - tak jak to bylo?
- Ž - přesně jsem ji nepoznala, já jsem ji nikdy neviděla, to jsem vám říkala
- M - já jsem vám ukazoval fotku - je to pravděpodobně ona?
- Ž - může to být, pravděpodobně
- M - no a jak to bylo, povězte mi skutečně, jak celá věc vypadala, nebo kde byla, jak jste ji sebrali - tak skutečně, jen to co je pravda. Tamto je málo, pro vyšetřovatele i pro mne.
- M - Já vám do řeči nebudu zasahovat -
- M - jak skutečně k tomu došlo - rozumíte, jak jste šla, odkud jste šla, kde jste tu ženskou nabalili - ne vy osobně, ale ti chlapi, kdo byl v tom autě, jaké to bylo auto - skutečnost. Na toto jsem zvědavý. Další okolnosti nechte, ale na tohle - skutečně ale pravdu.
- Ž - já nevím fakt co jsem povídala

- M - Já nevím - mě jste povídala, že není pravda, co jste říkala. Tak co je pravda ?
- Ž - já nevím
- M - Jak - nevíte ? Nemusíte se nás bát, říci to - když jste nevráždila, nic jste neudělala, tak čeho se bojíte ? No něčeho se bojíte.
- Ž - Vás
- M - ano ? Proč ? Z čeho máte strach ? A proč ? Skutečně, vy balancujete jednou tak a jednou tak. Vymlouváte se na to, že se bojíte. Nás se nemáte co bát. Skutečně. My můžeme dělat jen to, co nám zákony dovolují. Tak čeho se bojíte ? Tamtěch jste se nebála ? Ti chlapeci, co vás tam otravovali, řekněme, ve výtahu a nebo na bytě, to jste se nebála. A my vám nic neděláme skoro kamarádsky s vámi mluvíme a nás se bojíte. Proč ? Protože my jsme Bezpečnost ? A oni tu policii .. to je skutečnost paní doktorko
- M - no tak řekněte po pravdě, nemá to smysl takhle, abyste říkala, že to nejde, jednou tak a jednou tak ..
- M - řekněte to sama ..
- Ž - já si pamatuji jen to, co jsem vám říkala
- M - mě jste nic nepovídala
- M - prosím vás, tak já odejdu teď
- M - nic se nebojte, skutečně
- Ž - ne, nemusíte
- M - no abyste se nemusela bát ... abyste neřekla, že se třeba mě bojíte, nebo bojíte se tam kolegů
- M - no nic, zůstaneme zde dva, Černýš, vy můžete klidně mluvit, mluvte
- Ž - nezlobte se (?)
- M - já bych rád, kdybyste .. já vás pochopím, říkám vám, že tu nejste první ani poslední. Já vím, že je to těžká věc
- M - musíte to říci po pravdě, to nejde pořád měnit ...
- M - vy se bojíte těch chlapců, nebo čeho se bojíte ? Však - vy jste nic neudělala a kdybyste i udělala, tak my vám nemůžeme nic - co my můžeme ? Zavřít ? My nejsme ani prokurátor, ani soudce, ani soud, nic. Jedině můžeme s vámi udělat zápisy. A na základě protokolu můžeme posoudit, jestli mluvíte pravdu nebo ne a pokud budete klamat, může vás prokurátor vzít do vazby, protože klamete. Ale já vás do vazby nemohu dát, já na to právo nemám, jen vám mohu říci, co říká Trestní řád. Že příslušník nemá právo někoho dát do vazby. Jedině prokurátor, na základě potvrzených skutečností. Rozumíte ? Podle zákona. Ale do vazby brát nemůžeme. A vazba a zadržení, to je nebe a duhy, rozumíte ? Ale nic jiného. Ale skutečně když jste nic neudělala a byla jenom přítomna, nebo nevím co jste, podle toho jste byla přítomna, tak potom je třeba hovořit tak a ne něco jiného vypovídat a teď zas tvrdíte něco jiného, než jste tvrdila předtím, tak potom - rozumíte ? Však jste na úrovni a .. pokud skutečně tomu tak bylo, je to třeba říci. Protože musí vyjít pravda najevo, jak se říká. Nic se vám nestane, když jste nevráždila.
- Ž - (stále mlčí)

- M - Řekněte aspoň něco . Myslíte si asi o nás něco, pravda ?
Z - ..
M - Čeho se bojíte ? Vy tvrdíte, že nás. Tak já nevím, jestli já jsem vám něco udělal, nebo kolegové - my vám můžeme jedině pomoci, protože když vypovíte pravdivé skutečnosti, tak vám můžeme jedině pomoci. To vám říkám tady na tomto místě.
Z - ale já jsem to - jak jsem vám to ráno povídala, tak to bylo a na základě těchto poznámek se to nedá udělat
M - jakých poznámek ?
Z - tam co bylo ..
M - podívejte se, nějaké heslovité poznámky , to ... protože to musí jedno na druhé navazovat a dělat z nějakých poznámek ... jenom to, že jsem chtěl konfrontovat poznámky s těmi poznatky, protože já jsem tam přítomen nebyl. A říkám, pokud něco víte, děláte zle, protože až se na to přijde, jestli někoho kryjete, tak skutečně můžete vyfasovat za to, že kryjete, protože je to vážná věc. Pokud vy jste skutečně kolem toho nevyvíjela žádnou činnost, má vám můžeme jedině pomoci. I sama sobě pomůžete, protože vás to bude tlačit, jestliže jste skutečně byla přítomna v tom autě a tak dále a tak dále, tak vás to bude trápit, dokud budete žít. A nikdy v životě nebudete mít v zaměstnání ani doma pokoj, protože pořád budete myslet na to, že možná na to přijdou a přijdou za mnou a tak. Skutečně - a nikdo vám nic nemůže udělat, pokud mluvíte pravdu. Ze vás sebrali do toho auta a potom jak bylo ? Co bylo ? Je to tak ? Nelze lavirovat, jednou mluvit tak a podruhé jinak, protože už teď je to tak zamíchané, že skutečně nevím, co je pravda - zatím ještě nevím. Zas tvrdíte, že zítra
Z - té, co jsem vám povídala, je to pravda
M - do dobře, ale vy jste tvrdila, že to není pravda a že je pravda to, že jste se to doslechla od jiných. Může to být pravda, já neříkám že ne. Takže jste mi potom zatajila, co jste říkala pak. Já netvrdím, že to není pravda, co jste povídala. Jenže tady, kdyby se dostalo k tomu, že vaše matka povídala, která se to dověděla od .. nějaká Rybářová, Mízdová, Andrašík a .. a ta Mízdová že přišla za vámi a že kdo je ten kluk a co povídala .. nic o autě nebo o nějaké ženě - nebo nic, nic .. Já jsem se vás klidně na to ptal a čekal jsem celou odpověď, vždyt jste vzdělaná žena, která musí vědět, co říká. To je jedno, jak začnete, jen mluvit pravdu.
Z - Já jsem se potkala v Bratislavě s Romanem Brázdou a mluvila jsem s ním o .. on mi tam říkal, že ... s kamarádem. Já si vzpomínám, že tam byl Miloš Kocúr, pak si pamatuji, že tam opodál stáli nějakí 3-4 chlápci, ale nemohu je přesně jmanovat, kteří to byli. Nyní si myslím, že tam byl ten .. chlapec, jak jsem vám říkala, ten jeden .. já ho osobně neznám a potom oni - Roman měl vypito (?) ... Čermana Andrašík a že je diskotéka

- Ž - .. že ..potom já jsem byla myslím před vchodem jenom, -
 toto už si přesně nepamatuji, když jsem .. domů a na
 diskotéku. Potom oni říkali, že jedou ještě na nějakou ..
 tam byl Roman, potom Fero Čerman a bylo tam ... a Roman
 říkal, že tam má auto dole a že pojedeme někam .. to
 děvče sněmi nešlo a nešel ani Roman (??) a Fero Čerman
 to si pamatova (??) nevím ještě kdo tam byl před tím ..
 já jsem tam byla, šli jsme na parkoviště, Fero autem tedy
 vyjel .. a jeli jsme dolů z toho parkoviště, tam jak je
 zastávka autobusů, tak jsme - oni ji tam vtáhli do auta
 .. a ona nechtěla jít, tam stáli při té autobusové
 zastávce nějakí lidé, ale oni ji rychle vtáhli do auta,
 já jsem seděla na kraji, vtáhli ji do auta a rychle
 jsme odjeli pryč.
- M - Kdo řídil - takto - vyznačte mi teď, kde bylo auto, kde
 seděl šofér a další .. kdo byl šofér ?
- Ž - Roman
- M - Roman - kdo seděl vedle ?
- Ž - tam seděl nějaký blondák a zezadu (?) to byl Miloš Kostelárik (?)
- M - ... teď vzadu
- Ž - Fero, Čerman, já
- M - jak vy jste seděla ?
- Ž - já jsem ..
- M - tady ?
- Ž - no a potom seděl Fero Čerman
- M - potom Čerman - a když ji vtáhli, jak jste vy seděla
 a nebo jste jeli na to parkoviště ?
- Ž - ne, dole byla u zastávky autobusů
- M - aha, u zastávky autobusů . A teď jak se ta situace ode-
 hrávala ? To mám na ..
- Ž - já jsem si myslela, že ona ho předtím znala, že se s ní
 bavili, ale - no a .. běžel tam
- M - kdo
- Ž - ten - myslím ten Kocúr a ještě s Čermanem - a
- M - ona tu stála .. ?
- Ž - pna ..
- M - nekřičela ?
- Ž - křičela
- M - co křičela ?
- Ž - že chce jít, že musí, že čeká na autobus, no a potom .. do
 auta
- M - a chytil jí za ruku, nebo ne ?
- Ž - ano, za ruku ji chytí, zezadu
- M - dozadu jí posadili ?
- Ž - ano
- M - takže na kraj - to mohla vyskočit
- Ž - ale oni rychle zavřeli dveře a rychle jsme odjeli pryč
- M - odpovídejte - ona seděla na kraji ?
- Ž - (pomlka) nevím
- M - no a kam jeli potom
- Ž - odjeli jsme pryč
- M - a kam ?
- Ž - šli jsme někde na ten byt
- M - vy jste dopředu věděla, za jakým cílem
- Ž - nevěděla jsem

- M - dobře, tak jste nevěděla, tak, kam jste ..
Ž - já si nepamatuji, kde to bylo
M - v Bratislavě a nebo -
Ž - to si nepamatuji, nebylo to ve středu města, jeli jsme ven
M - jak ten - to byl selský dům ? Nebo čínšák ?
Ž - to nebylo poznat (?) odtamtud
M - a nikdo tam nebyl ?
Ž - ne, nikdo tam nebyl
M - kdo měl klíč od bytu ?
Ž - klíče měl myslím Roman, Roman měl klíče
M - Roman ? To znamená, že Roman ten byt znal už. Jeli jste nějakým nadjezdem, podjezdem - ?
Ž - já nevím
M - kterým směrem z Bratislavy ?
Ž - nevím, fakt nevím ...
M - .. ? Dobře, směrem do města
Ž - směrem do města a jeli jsme ...
M - no s ona klidně seděla v autě ?
Ž - ne, Čerman ji nějak držel
M - Čerman ji držel - nekřičela ?
Ž - křičela ..
M - a co s ní udělali ...
Ž - (mlčí)
M - no ? Je to třeba říci - co s ní udělali ?
Ž - zacpsali jí ústa a nebo -
M - čím ?
Ž - rukou ..
M - však ona měla také ruce, ne ? Měl když by někdo chtěl chytnout ruce, však ona dospělá žena se bránila, ne ?
Ž - ano
M - tak potom co s ní dělali ? Klidně mluďte, nemusíte se ničeho bát, klidně mluvteklidně, skutečně, co jste udělala -/udělali/
Ž -
M - kdo ..
Ž - ..
M - kde kupovali to víno? Kde jste chtěli ..
Ž - ...
M - v Bratislavě?
Ž - ano
M - to byla hospoda, nebo krčma/?/ - a když jste s tím autem stáli, když ona křičela řekněme v autě, tak jste stáli čelem na zámek, když kupovali to víno ?
Vino kupovali ?
Ž - / něco zamumlala/
M - No dobře. Koupili víno a potom jste jeli, jako na ten byt. A ten byt jaký byl?podlouhlý..., jaký byl? Kolik místností tam bylo, nebo ...
Ž - ...
M - dobře, nejdříve jste museli odemknout klíčem, nebo vám někdo otevřel?
Ž - taková branka tam byla
M - byla otevřená
Ž - ne / mlčí/

- M - no tak jste vešli do dvora, nebo jak jste ji sebrali...když ona přece nechtěla jít - když ona nechtěla nejít, tak musela křičet, nebo se bránit a tak
- Ž - ...
- M - ...kde
- Ž - ...
- M - a ten barák jaký byl? Podlouhý? Nebo do čtverce? Bylo to normálně takto / něco kreslí/ ulice, takhle byla ulice a tady byly baráky z jedné a z druhé strany a tady někde jste zastavili a samotě ...
- Ž - takový dům - víc jich bylo vedle sebe
- M - takže měly nějakou ulici, nebo ...polní, nebo - podívejte, jak jste přišli, tak jak doprava, nebo doleva, nebo to bylo rovně
- Ž - vešli jsme ...
- M - dobře, tak jste do dvora
- Ž - vešli jsme do dvora
- M - a v tom dvoře byl jeden barák a nebo -
- Ž - jeden barák
- M - a nebo naproti takto a společně to bylo
- Ž - ne, jeden barák
- M - jeden barák byl - a naprostředku byly schody a nebo na kraji? A nebo kde? Ze zadu?
- Ž - Tak z boku
- M - Z boku? Asi takto? Vešli jste dovnitř a majitel domu
- Ž - tam nebyl
- M - no tak dobře. Tak vy jste auto odstavili někam na dvůr?
- Ž - ano
- M - a co ona, nekřičela tam ...když já někam nechci jít, tak se bráním
- Ž - ona ..nevím jestli jí držel okolo úst a nebo jí zavázali ruce/?/ ústa/?/
- M - no, ale měla ruce, tak když mi zaváží ústa, tak
- Ž - drželi jí za ruce
- M - a kdo držel? Tak Čerman seděl vzadu, tak ten co byl otočený, tak ten jí držel? ...
- Ž - / mlčí/
- M - nepamatujete se - dobře - vešli jste dovnitř/bytu/ - popsat něco uvnitř můžete /umíte/ - do kuchyně jste vešli, do předsíně -
- Ž - do takové předsíně...
- M - bylo tam ...vnitřek byste uměla popsat? Co asi tam bylo?
- Ž - nevím
- M - nevíte, no dobře, vešli jste dovnitř a tam co? Tam už nebyla tam už jste jí ne vyhnala/?/, a nebo jí pustili?
- Ž - posadili jí tam
- M - posadili
- Ž - na gauč
- M - jaký byl ten gauč, starší, nebo válenda, nebo jiný
- Ž - takový domácí/?/
- M - teď tam seděla a už byla klidná, nebo co bylo
- Ž - ona stále chtěla jít pryč, že potřebuje cestovat
- M - co musí ... a nebo co jí slíbili
- Ž - ...
- M - ona také chtěla ...dobrovolně?
- Ž - ne

- M - ..
Z - ...tam jí nalívali, aby se napila
M - dobře nalívali, když jí nalijí do poháru
Z - do úst
M - drželi jí a tak, nebo už byla svázaná/?/, rozvázaná/?/
Z - byla, myslím byla svázaná rozvázaná ...
M - a čím, tam už uvnitř bylo teplo ...co měla na ústech ..
nebo jestli byla svázaná ..
Z - ...
M - jaké barvy
Z - bílá
M - bílá šňůra? Na ústech co měla ?
Z - Na ústech myslím kapesník...
M - tak jí potom rozvázali a i kapesník dali dolů, nebo
jak ?
Z - ten kapesník jí dali dolů
M - ale ruce jí nerozvázali ?
Z - ..
M - chtěla pít ?
Z - ne
M - ne
Z - ..
M - ona to nechtěla pít, nebo co ..
Z - ... potom jí začali svlékat
M - v čem byla oblečená ?
Z - měla dlouhé kalhoty ...s krátkým rukávem
M - co že měla ?
Z - pulovr s krátkým rukávem
M - a déln
Z - hnědé/?/ nohavice
M - ty svlékli ? Jaké měla nohevičky
Z - já jsem byla ...potom jsem se tam vrátila a oni
jí svlékali
M - kdo
Z - ten Roman a Miloš
M - jaký Miloš
Z - ten Kocúr
M - ten Láda - byl tam
Z - a potom jí znásilnili
M - oha
Z - to nevíš/?/ .. tam
M - ona křičela ?
Z - oha křičela, ona se bránila , nechtěla , stále aby
jí dali pokoj, aby jí nechali na pokoji
M - jak jí vysvlékli, dole i nahore ? Dole ?
Z - Dole.
M - Dole ? A potom když jí znásilnili -
Z - potom když jí znásilnili a potom .../silně rušeno
hlukem z ulice/ ...ona nechtěla, ona se bránila ..
to trvalo delší dobu a potom jsme šli odtud pryč
M - No dobře a co ona povídala ? Na to že jí znásilnili?
Z - No ona plakala a řekla, že to zavolá...
M - do jaké
Z - ...
M - ...

- M - ...
 Z - já nevím, nad ránem už bylo
 M - bylo světlo ?
 Z - nebylo světlo
 M - do kdy ...
 Z - v juli
 M - v juli to bylo - no a teď odvezli - ji oblékli ji ?
 Z - tak ... potom ji svázali a ruce měla nahore a
 potom ji strčili /?/ do auta, úplně ji neoblékli,
 jen tak ... a potom jsme nastoupili do auta a
 odjeli jsme, protože já jsem chtěla jet domů
 do Nitry. Tak mě ..
 M - ... no a jak ji vyvedli ?
 Z - .. dali ji do auta
 M - nekřičela ?
 Z - potom už ne (?)
 M - a co jí řekli, kam jiš dali ? Nebo co ?
 Z - potom že ji zavezou domů. Potom ně odvezli do Nitry
 me vysadili, nebylo to před domem
 M - no dobře, ale .. z toho dvora jste odešli společně,
 i ona tam byla ? Svázaná ?
 Z - byla
 M - nyní, ale předtím nebyla, že ? Jaké věci měla
 u sebe ? ...
 Z - ...
 M - a barvu, pulever, pamatujete se ?
 Z - to už ani nevím, nějaký modrý snad (?)
 M - M - skde jste .. ?
 Z - jeli jsme do Nitry
 M - ona byla v autě ?
 Z - ano . A mě vyložili v Nitře a potom ..
 M - a co říkali, kam jedou ?
 Z - že oni ještě se budou vracet
 M - kam ?
 Z - to neříkali ...
 M - kolik jste toho vypili ?
 Z -
 M - .. tak vy tvrdíte, že v tom autě ona seděla až do té
 doby, než vy jste ... protože víte, když oni budou
 tvrdit, že i vy jste tam byla přítomná ještě a potom ..
 Z - ...
 M - tak říkáte, že byla svázaná ... a kde sebrali špagát
 a nebo co
 Z - ani na tom bytě, protože v tom autě jí drželi jen tak
 rukama a potom v tom bytě vyšli někde ten špagát
 M - no a ten byt - vy říkáte, že jste odešla s tímto -
 Čermanom do druhé místnosti
 Z - ano
 M - to znamená do přední nebo do zadní ? ... nebo harák
 to byl ? Tak vy jste šli hned doleva, doprava ?
 Z - my jsme tam nejdřív seděli a potom jsme šli do té
 vedlejší místnosti ...
 M - ... co vás tam zaujalo v tom bytě ? Něco takového -
 Z - mě nic nezaujalo
 M - nějaké ... nebo na stole nějaký popelník, nebo nějaký
 takový obráz - nebo lustr nebo něco
 Z - já nevím
 M - na gauči, na posteli nebo na váleňě ...

- Ž - starý gauč to byl
M - tam, kde jste byla s Romanem Čermanem
Ž - tam byl takový pokoj
M - to byl obývací? Co jste byli?
Ž - obývací takový jako
M - a z toho obývací se šlo jako do ložnice? Vy jste byli jako v ložnici s Čermanem
Ž - ne to byla obývačka u toho
M - pročím vás, mohla byste mi tu tašku půjčit .. děkuji
M - tak říkáte nic . na nic se nepamätujete, co by tam bylo v podstatě
Ž - tak -
M - a kdo hledal ten špagát?
Ž - ten špagát - (pomlka) myslím že oba dva, ale já jsem byla s tím Čermanem a jeden z nich tam s ní byl, ten tam u ní seděl - některý z těch dvou
M - no jsetli neměla svázané ruce, tak museli, protože
Ž - no, to udělal některý z těch dvou
M - kde našel ten provaz?
Ž - někde .. v předsíni v nějaké skříní ... s Ferom Čermanom
M - .. ?
Ž - s Ferom Čermanom
M - tak říkáte tolik - že když jste skončili svoji práci, vypito jste trochu měli, odjeli jste společně autem a tato nebohá nevystoupila z auta, nejdříve vás odvezli domů
Ž - ano
M - a potom odjeli s ní nevíte kam
Ž - odjeli někam, nevíme kam
M - a co oni při tom říkali - že jí někam zavezou, nebo co?
Ž - ona se ptala, kdy jí chtějí odvézt, hála se jí, když tam zůstala sama. Oni jí řekli, ať se o to nestará
M - a co jste si na ní nebo na šatech všimla, co si tak pamtujete, co měla na sobě, nebo vlasy jaké měla
Ž - vlasy měla - černá byla ... celkem pěkné
M - kdybyste viděla fotografii, tak byste jí poznala? ...
Ž - no tak teď už kamerádka někoho ..
M - jaké, dlouhé vlasy měla nebo krátké
Ž - krátké a ta, co mi jí ukazovala, ta měla dlouhé vlasy
M - vy osobně jste dělala něco - kromě toho, že jste seděla ve voze a že jste tam pila a byla s tím Čermanem - dělala jste něco? Něco pro to, aby ona byla znásilněná nebo odvezena? Nedělala?
Ž - já jsem vám to už říkala několikrát
M - Je to ona nebo není? Je to ona?
Ž - ano
M - bezpečně ji poznáváte tentokrát? A nebylo vám jí líto, když ona -
Ž - já jsem říkala, ať jí nechají, že to nemá význam, ale oni si nedali říci ...
M - v čem ~~xxxixix~~ byla oblečená?
Ž - já jsem už říkala, že jsem měla kalhoty a nějaký pullover a nebo -
M - co nesla v ruce?
Ž - takovou tašku, takovou větší

- M - jaké barvy ?
 Ž - barvu ...
 M - tak říkáte na ten dvůr a nebo na ten byt se nepamatujete, nic vás tam nezaujalo, nic ?
 M - byl tam plot nebo nebyl plot ? Zahrádka nějaká
 Ž - otvírali vrata, nebo neotvírali
 M - byla to taková branka a tu chodbu, to jsem už říkala ..
 Ž - jak byl ten vchod
 M - tak bokem
 Ž - ... ?
 M - nevím
 M - ten byt byste poznala ?
 M - Zнала vy jste Bratislavu někdy blíže ? Předtím
 Ž - ne já jsem ... z hlavní .. přes dvůr (?)
 M - mohlo to být nějak ve středu Bratislavy nebo úplně někde jinde ?
 Ž - na kraji, to vypadalo
 M - takhle, nejdli jste směrem na .. nebo na Pezinok nebo na Malacky, nebo - ?
 M - ... do středu města
 Ž - do středu, do středu města, nebo ...
 M - z levé strany nebo z pravé strany - když jste vyjížděli od těch Mlýnů
 M - tak nějakou .. znátě ? Nevíte kde je vůbec ?
 M - tu restauraci
 M - ...
 Ž - ho, to vím asi kde je
 M - tím směrem jste byli asi ? Nebo někde jinde ?
 Ž - (mlčí)
 M - nějaký takový orientační bod - velké baráky, tam třeba Slovnaft, kouří, nebo tam je .. jezero
 M - kde jste kupovali to víno ? Kde to bylo ?
 Ž - to bylo někde v městě, to bylo někde kde byly nějaké obchody na té ulici, nebo tak nějak to bylo, tam asi jak je ..
 M - a odtud jste tedy .. nebo jeli do toho baráku ?
 Ž - ...
 M - a ten barák vypadal, jako že tam žije nějaká rodina, jako manželé nebo jen tak nějaký takový jako -
 Ž - no tak nebylo to nějak přepychově zařízené
 M - to nemyslím, že jestli to měla rodina, nebo že by to propůjčovali tehdy ..
 Ž - takový to asi byl dům - tak jenom pokoj zařízený
 M - koberec tam byl ?
 Ž - ano
 M - jaké barvy ?
 M - a do toho bytu se šlo přímo z chodby, nebo přes kuchyň ?
 Ž - přes chodbu, přes chodbičku
 M - a z chodbičky kam - přímo do pokoje ?
 Ž - ano ..
 M - a kuchyň byla kde ?
 Ž - kuchyň ...
 M - a byla jste tam na WC ?
 Ž - byla jsem tam
 M - jaký tam byl WC ?
 Ž - takový zděný ..
 M - byl samotný WC, nebo ještě něco u toho bylo ?
 Ž - jen samotný WC

- M - jenom samotný WC ?
M - no a když jste pak už po tom všem nasedli do vozu, tak jste ještě dlouho jeli přes Bratislavu, přes nějaké ty ulice, nebo - když se vám zdáno, že jste na kraji Bratislavy
Z - ne, jeli jsme .. od města ... do centru
M - ... potom jste ještě jeli směrem na .. ?
M - ano .. od toho domu
M - od toho baráku
M - ano
M - a bylo to daleko k těm Velkým .. od toho baráku ?
M - Bylo to dál než z Mlýnské doliny do toho baráku ?
M - než z té Bratislavy ven potom ?
M - jak myslíte, teď se v tom nevyznám
M - jestli bylo z města do toho baráku dál, než z toho baráku, než z toho baráku ven mimo Bratislavu
Z - aha
M - nevzpomínáte si nějaký bod, kudy jste projížděli? Kudy ?
Z - Nevzpomínám si, protože jsme povídali v autu
M - a ona nic neříkala v autě ?
Z - (mlčí)
M - a seděla .. vzadu, jak jste ji vezli ? Neoblečená (?) tam seděla a vůbec jste se nebáli, že vás příslušníci chytí nebo něco ? Ona seděla klidně ? Mezi vám ?
Z - sukni jen tak měla oblečenou, na bosu, potom jsem se už ...
M - však .. i ona, jenže ... ne ? Jste tvrdila ... jste nejeli po hlavní cestě .. do Nitry ? Kam zmizela, jste se neptala ?
Z - ne
M - co vám rodiče říkali, když jste přišla tak v noci domů ?
Z - já jsem řekla, že jsem byla v Bratislavě
M - a když jste přišla domů, co jste jim říkala ?
Z - že jsem se tam zdržela, že jsem se vyspala u kamarádky
N - a s kým jste mluvila ?
Z - s mámou, já mám jen mámu
M - podívejte - po tu dobu, kdy jste tam byla přítomná, se událo jen to, co říkáte. Nevíte kam ji dali, kam ji odvezli a co s ní
Z - ano, nevím
M - a je to čistá pravda, co jste říkala ? Ne že mi budete zase měnit -
M - takže není pravda to, co jste původně říkala, že cestou někde zastavili a jeden že s ní šel
Z - ne
M - však to vyjde i tak najevo, aby pak neříkali, že - rozumíte ?
Z - ano
M - protože - pro mne je to divné, pro mě - oni vědí víc, protože oni na tom přímo dělají už nějaké dny. Ale pro mne je to divné, tak já odejdu z Bratislavy do Nitry a z Nitry se pak ještě vrátím, tak jak ona ... a nekam ji ještě vezli

- M - zamyslete se nad tím
M - rozumíte ? Protože z Nitry - však vy jste sama povídala, že víte asi kde je .. , ne ?
Ž - ano
M - víte kde je .. ?
Ž - ..
M - no tak si představte - z Nitry se vrátím do centra - však přece to jsou kilometry - takže - já vám všechno uvěřím z toho, co je pravda, pokud nevyjdou jiné okolnosti, že jste třeba něco zamlčela nebo na něco jste nevzpomněla - protože nemusíte na všechno - tak - člověk zapomene
Ž - ano
M - ale o to se tu nejedná, že když jste jeli
Z - ano ... ale co s ní udělali, to já už nevím a kdybychom se někde stavili - kdyby - tak by musel někdo s ní vystoupit
M - no
Z - s musí to být někde na nějakém místě - a to já si nepamatuji, že bychom někde zastavili a nebo co
M - protože o to se jedná, rozumíte - tak vy tvrdíte, že jste nic nedělala - jen tolik, že jste tam s nimi pila - co jste dělala s Čerňanem, to nás nezajímá, to je vaše osobní věc, rozumíte. Tak pokud jste byla přítomna ve voze, jste vystoupila, tak je to třeba říci, protože my zbytečně bychom vás potom podezřívali že jen ... protože se musíte vrátit do té situace, že ohří jsou za to zodpovědní. A když oni se budou hájit, tak řeknou ať nepovídá, ať někecá voloviny, protože byla tam, kde -
Ž - co s ní udělali, to nevím
M - protože to víte, že -
Ž - ani jak - potom co se s ní stalo, to - vůbec nevím
M - tak vy tvrdíte, že tolik jste vypila ?
Ž - asi 4 deci ..
M - čtyři deci - to bylo všechno, co jste celý večer pila ? To znamená, že opilá jste nebyla
Ž - ne, nebyla
M - a jinak na .. ?
Ž - ne, to jsem nebyla vůbec
M - vy jste nepomáhala jí držet - nic ? Ani přivazovat ? Ani při znásilnění ? Nic ?
Ž - Ne
M - a jak jí přivázali ? Jak jí vážali ?
Ž - ruce jí zavázali, tak, dozadu
M - a ten špagát jak vypadal ? Jak používali a nebo to byl - nějak něco, přibližně - co povídali ??
Ž - taková na praní šňůra
M - šňůra od prádla ? Aha - a .. jí omotali, i toto ..
Ž - (mlčí)
M - vy jste tedy paní doktorka hovořila o tom, že konkrétně ona říkala, že někdo chce jet nebo něco. Kam ..
Ž - ona chtěla jet ... tam někde, na východ (??)
M - jaký lístek ?
Ž - ...
M - to nevíte přesně
Ž - no to nevím přesně.

- M - plakala ?
Ž - plakala, nebo ona ...
M - a vy jste mi ještě něco říkala o tom, jak tady říkal soudruh, že jste spolu někde zastavili, jeden s ní vyšel ven a pak se vrátil sám, bez ní
Ž - ne ..
M - a něco jste hovořila o tom, že snad někdo vám říkal, abyste ... nebo jak to bylo
M - toto by nás ještě zajímalo, protože víme, že jak se celá věc .. (konec cívky).
1. strana 2. cívky :
- a potom když tato žena nebo kdo vám řekla, že byla zavražděná, tak vy jste si hned myslela, že je to ta, co tam tehdy byla ?
Ž - Nebrala jsem to tak, že by to mohla být ta samá ...
M - ano ? A potom ?
Ž - a potom navečer jsem ve škole (?) ... tu fotografii to byla ...
M - tak jste si uvědomila, že to byla ona, a nikdo s vámi nemluvil ohledně toho, abyste ... ?
Ž - ne
M - a co o tom hovořily kamarádky po tom, co -
Ž - tak já - (mlčí)
M - tak co bylo potom
M - volala vás Mařenka a (hovoří patrně k někomu jinému)
M - co bylo potom ?
Ž - já jsem věděla jen o tom znásilnění a dál jsem nevěděla, tak jsem se tak velmi - nevím - nebála - o ostatním jsem nevěděla
M - tak ona vám nic neříkala, ta -
Ž - ne
M - nemluvila o tom a nebo - .. oni to vůbec ... tak vám věřili ?
Ž - já jsem s nimi potom už - ...
M - no paní doktoro prosím vás, tak on vám říkal, abyste na všechno zapoměla ... za jak dlouho po tom ?
Ž - to mohlo být tak, já nevím - dříve
M - toho roku ?
Ž - ne tohoto roku
M - ne, toho roku - toho
M - v červenci se to stalo podle vás a toho roku ještě
Ž - ... tak jsme ..
M - a to vám to ... (ulehčili ??)
Ž - .. od toho Romana ...
M - a už jste někdy jela s Romanem v autě předtím ?
Ž - ano, ano
M - takže .. na to auto
M - jak bylo vybavené vevnitř - myslím jestli tam bylo něco zvláštního, nebo - ?
M - On ten Roman byl ženatý, nebo - ?
Ž - ...

- M - kdo je ... ?
 Ž - ...
 M - a Čerman, i ten byl .. ?
 Ž - i ten
 M - hm - i ten Kocúr ?
 Ž - ten Kocúr - nevím, jestli už byl ženatý a nebo se potom krátce ženil
 M - tento Čerman tu studoval ?
 Ž - ano
 M - i Roman ?
 Ž - Roman studoval v Praze a předtím byl na nějaké stavbě (?)
 M - v tom čase, kdy studoval - v tom čase ?
 Ž - ...
 Ž - byl ..
 Ž - Čerman ?
 Ž - ne, Čerman ne, ten Roman
 Ž - ten ještě studoval ?
 Ž - a Čermaná ten myslím měl skončit studia, nebo tak nějak
 Ž - ...
 Ž - ...
 M - proč se vdala, co myslíte - není slyšet, mluvíte moc po -
 tichu, nebojte se
 Ž - já jsem říkala .. Čerman, byl asi v posledním ročníku,
 tak nějak to bylo ...
 M - jak byli oblečení v tu dobu Roman, Čerman a Kocúr ?
 v čem byli oblečení ...
 Ž - Roman měl nějaký riflový oblek
 M - barva ?
 Ž - no modrý byl ... tak chodíval většinou oblečený, ten Čerman
 měl .. a Kocúr ..
 M - tak vy tvrdíte, že toto je skutečně pravda, nevíte kam jí
 odvezli
 Ž - to už jsem říkala
 M - ale toto je pravda, jak jí sebrali, vtáhli ji do toho auta
 potom jeli do toho bytu, vysvlékli ji, toto je pravda ?
 my chceme skutečně od vás vědět jen to, co je pravda... zdá
 se že trochu klamete v odpovědích, takže... je třeba říci všechno
 protože
 Ž - no teda v tomto ... to už jsem vypovídala /?/ strašně
 dávno, i tehdy ...
 M - a který jí držel za ty ruce ?
 Ž - držel jí ten Roman s Kocúrem
 M - kdo ?
 Ž - ten Roman s tím Kocúrem
 M - Čerman byl s vámi ano ?
 Ž - ano
 M - nikdo jiný kromě vás Romana, Kocúra a Čermana nepotkali/nepoznali?/
 ... a ani vám neřekli že ... neřekli ?
 M - snažila jste se té dívce nějak pomoci ?
 Ž - já jsem je upozorňovala že at to nedělají, protože oni byli
 dost taková agresivní ...
 M - i vůči vám ?
 Ž - i vůči mně
 M - ...
 Ž - ...
 M - tak říkáte že to auto bylo jaké barvy - bílé ?
 Ž - bílé
 M - a značka ?

- Ž - taková ta písmena myslíte ?
M - ano
Ž - takové ...
M - hm - tak v žádném případě, když jste nasedli, nebyla ..
seděla normálně na sedadle, ano ?
Ž - ...
M - akde měla zavazadlo ? Tašku tedy
Ž - ...
M - poznala byste .. ? Jak vypadá ?
Ž - takový světlý ..
M - já vám ukážu ještě pořebenku, ano ? ...
Ž - nom takovéto něco ..
M - takže .. žiguláka (??)
Ž - to nevím, takový ..
M - či to bylo auto ? Romanovo ?
Ž - ano
M - tak vy jste je upozornila, aby tam s ní nedělali nějaké
toto ... dělali co chtěli - ale vy jste tam byla přítomna,
když ji svázali
Ž - no tehdy ano
M - když ji svázali a nebo když ji znásilnili ?
Ž - jak ji znásilnili to jsem neviděla, já jsem byla vedle
M - kdo ji svázal ?
Ž - oni dva - Romsn a Kocúr
M - skutečně z toho bytu se nepamatujete na nic ?
Ž - když jste tam byli, jak to tam bylo uspořádané, nebo - ?
Ž - nevím
M - dobře - byly tam skříně, příborníky stoly, židle ?
Nebo křesla, obrazy - květiny
M - a kdo byl v té hospodě pro to víno ?
Ž - Kocúr se mi zdá, protože -
M - a kdo ještě ? Sám ?
Ž - myslím že sám
M - a kolik .. ?
Ž - já nevím ..
M - ...
Ž - 4 litry a nebo tak nějak ..
M - a vůbec se nepodařilo jí nalít do úst ?
Ž - tak částečně
M - oni jí to násilím lili do úst ? Jak byla svázaná ?
Ž - ano
M - a kdo to lil do ní ?
Ž - oni dva a Kocúr, a tím Čermanem jsem -
M - .. Kocúr .. ?
Ž - jel autem s nimi, až potom když jsme byli tam ..
M - no ne, říkáte že měla něčím zacpaná ústa nebo něco -
nepamatujete se, co to asi mohlo být a jaké barvy ?
Ž - ...
M - jak zacpaná ? Čím ? Kapesníkem ?
Ž - takového něco
M - jak zaspaná ? Vevnitř nebo převázaná ?
Ž - v ústech
M - ten kapesník byl asi jaký ?
Ž - takový větší
M - poznala byste ho ?

- M - a čí ? Čí to byl kapesník ?
 Ž - to už ani nevím
 M - tehdy ten špagát použili na ni ? A nebo - ?
 Ž - oni tam ... jsem neviděla
 M - jak byl ...
 Ž - ..
 M - myslíte, že to byla šňůra na prádlo ? Něco takového ?
 Ž - takového něco to bylo ..
 M - a nepřivázali jí potom třeba v autě k něčemu, aby sebou neházela ?
 Ž - ne
 M - ani v autě ještě nebyla rozvázaná ?
 Ž - ne
 M - nebyla ?
 M - a kde jí měli, vzadu přivázanou ?
 M - na čem jí měli položenou ?
 Ž - no ležela tam ..
 M - a měli jí slečenou nějak ?
 Ž - zesponu jen
 M - nahoře ne ? A když jí vezli v autě - byla svlečená nebo byla oblečená ? Oblékali jí tam nebo jí tam dali tak jak byla ?
 Ž - .. myslím kalhoty nebo něco jí dali tak na holé tělo
 M - na holé tělo - kalhotky neměla, na holé tělo jí to jen oblékli. A ona jim říkala, že to oznámí ?
 Ž - Ano, že co se jí stalo, že ona ..
 M - plakala - nepoznala někoho, ta jména ?
 Ž - myslím že ..
 M - a čí nápad byl, když vy jste tam seděla, tak koho nápad byl - co já vím, že tam ona stála sama a že jí vstáhli do vozu
 Ž - to si nevzpomínám
 M - nepamatujete si tenkrát jaké bylo počasí, když se to stalo ?
 Ž - Myslím že bylo sucho, protože byl prach, byla tam zastávka tam byl prach
 M - kolik lidí tam bylo na zastávce ?
 Ž - .. tam byla velmi ...
 M - a oni v tom vůbec nebránili, ti lidé ?
 M - a nevíte, kde tam bylo na parkovisti to auto ? Normální .. parkoviště, jo ? Kde stálo to auto, odkud jste vyjžděli - ani to nevíte popsat ? Tady je parkoviště a tady se jede k zastávce
 Ž - ano
 M - odkud jste vyjžděli
 Ž - tu někde, tady někde
 M - a kde jste jí vzali do auta ?
 Ž - tady jsme potom jeli .. tady zastávka
 M - tady někde
 Ž - ano
 M - nemůžete označit, kde auto .. říkáte že na parkovišti
 Ž - tu někde
 M - pak už jste nikoho nepotkali, když jste jeli ?
 Ž - že kdyby někdo šel, to byste měla vědět - nebo tady jste nepotkali nikoho ? Třeba se s někým srazit nebo něco
 Ž - (mlčí)

- M - tak tady někde se to stalo ?
- Z - ..
- M - někde u té zastávky --- nebojte se mě, paní doktoro, nebojte se mě
- Z - já teď nevím ..
- M - já vím, nebojte se nic, my na vás nechceme nijak působit nedobře a vy jste povinna nám vše vysvětlit, tyhle věci, říkat pravdu
(někdo další přišel, M se ptá Z, jestli nemá hlad, nebo zda bi si dala kávu nebo čaj. Z. nechce.)
- M - tak co nám ještě můžete říci - ten byt jak vypadal, sestavení, nebo jaký nábytek - světlý, tmavý, starý - ?
- Z - to nevím
- M - vy si to nepamatuujete ...jste žena, přece když přijdete někam do bytu, tak vás musí něco zaujmout - zda jsou tam skříně na nádobí, nebo .. suvenýr -
- Z - Z - to nevím ..
- M - jaké tam bylo světlo ? Silné světlo ?
- Z - takové normální
- M - co tam bylo .. ?
- Z - (mlčí)
- M - kde jste si odložili své věci ?
- Z - na věšák - tam v té předsíni
- M - to byl takový věšák jako tady je ?
- Z - ne, tak na stěně
- M - na stěně, jo ? A už tam byly předtím nějaké kabáty, nebo to bylo prázdné ?
- Z - to nevím, ale myslím že nic -
- M - kde jsme to přestali ? No nic - takhle, abychom se domluvili, dobře ? Předtím, jak jsem s vámi začal hovořit, jsem vás poučil, že musíte vypovídat pravdu, ano ? Teď mi povězte ale skutečně upřímně, jestli toto je už upřímná pravda, skutečná
- Z - ano
- M - co jste tvrdila teď, protože tu musíte brát ohled na to, že tu jsou tito chlapi zodpovědní, za ten skutek, co spáchali. To znamená, že případě, že by nebyla pravda, co jste tady teď říkala, tak byste byla stíhaná za křivé obvinění - rozumíte ? Protože kdyby to oni neudělali a vy jste to vymyslela, tak byste byla stíhaná za křivé obvinění. Tak jen abyste věděla, že musíte vypovídat pravdu na jedné straně, nic nezamlčet, nic nepřidávat a neubírat a na druhé straně když budete někoho obviňovat, z toho, co neudělal - tak abychom zbytečně neprodlužovali náš rozhovor, abychom něco napsali, abychom se mohli vyspat my i vy - tak od vás chci slyšet; jestli je to skutečně tak, jak jste to tvrdila teď, přesně jak k tomu došlo. Že jste tam byla přítomná a že to udělali tito lidé a že to byla táta Cermanova (?) a že jste ji poznala podle fotografie a tak dále. Bez nějakých výmyslů. Tak se k tomu vyjádřete, ano ? Ale skutečnost - protože říkám, musíte vypovídat pravdu, to je automatické a dále že nesmíte obviňovat ty, kteří nic nespáchali, když to nevíte. Když ano, když je to tak, jak jste říkala,

- M - tak jste bestrestná a ani za křivou výpověď nemůžete být trestně stíhaná. To napíšeme do protokolu. Je třeba mít na zřeteli, co je pravda - ano ?
- Ž - (mlčí)
- M - poslouchám
- Ž - (mlčí)
- M - poučení doufám že jste porozuměla - ahi křivě obvinít, ale ani křivě vypovídat
- Ž - já k tomu nemám co dodat
- M - dobře, ale říkala jste toho už hodně. Ale teď se jedná o tom, zda je pravda to, co jste teď říkala a to, co jste tvrdila před kolegy a nebo zda je pravda to, co jste ~~říkala~~ jen přede mnou tvrdila teď ?
- Ž - to co jsem vám říkala
- M - komu ?
- Ž - všechno, co jsem vám tady povídala
- M - toto - že jste byla přítomná
- Ž - ano
- M - a že ona tam byla znásilněná a tak - to je skutečně pravda ? Protože to víte, že i sestatní budou - a že budete i konfrontována, z očí do očí a kdybyste náhodou někoho křivě obvinila, tak - třeba skutečně mluvit, jak to bylo. Vám se nic nemůže stát za to. Jak vám říkám, skutečně abychom to zbytečně neprotahovali -
- Ž - (mlčí)
- M - no ? Tak jak to bylo ? Takto je to pravda, jak jste teď tvrdila naposledy - že jste byla přítomná a oni to spáchali - ano ?
- Ž - (neodpovídá)
- M - a co byste mi k tomu ještě dodala ? K tomu, když jste odešli z toho bytu
- Ž - to nevím
- M - nevíte kam jí dali ?
- Ž - to nevím
- M - až do Nitry seděla s vámi v autě - povězte ano nebo ne
- Ž - ano
- M - takže můžeme začít, ano ? Napíšeme to všechno, co jste povídala; vy podpíšete a -
- Ž - já se asi budu ~~vy~~ s těmi osobami ? (mluvit s těmi osobami ?)
- M - nebudete
- Ž - ... s těmi osobami
- M - podívejte se, to rozhodneme - když budete mluvit pravdu a takové skutečnosti, které dovědčují že ano, tak nebudete mluvit. Teď záleží na vás všechno - ale skutečnou pravdu, protože když to dáme na papír, tak už to .. nebude a když budete křivě vypovídat, nebo křivě hovořit na někoho, tak za to jste trestná. Zodpovědná .. takže jak to bylo ? Abychom tu dlouho neseseděli a nenatahovali čas. Ať se můžeme vyspat a najíst - tak se vyjádřete jestli je to pravda, ještě jednou, napíšeme to, podpíšete a hotovo
- Ž - (mlčí)
- M - a bez vymyšlení, bez přidávání nebo ubírání . jak je skutečnost, bez nějakého takového napětí, že se nás bojíte a nebo - jak jste říkala a nebo - právě proto, že jsou kamarádi a nebo něco takového. Já vím, že je vám to nepřijemné, ovšem pokud jste tam byla přítomná -

Z - (mlčí)

M - vy se bojíte mluvit, ano ?

M - co vám oni mohou udělat ? No řekněte přece, čeho se bojíte. Klidně, však Bezpečnosti to můžete říci. Když se jich bojíte, tak vám něco asi povídali, že - co ? Proč se jich bojíte ?

Z - kdyby mohl ten Kocúr udělat ..

M - ..

M - ...

M - proč, za to, že to vyšlo najevo ? Ano ? Jen proto se bojíte ?

M - hm

M - nemusíte se bát - jestli je to skutečně pravda tak, jak jste tvrdila, tak -

Z - (mlčí)

M - tak ? A tehdy jste se nebála ? Když jste tam byla přítomna ?

Z - ne

M - nebála - a teď se bojíte. Za ta léta, co se táhly od vraždy jste se nebála ? proč ? Tak se vyjádřete - sama sobě tak nepomůžete, když budete vycháhat a toto - to, co tu řeknete a to co jste nám řekla, to se oni nedozví, to se nemusíte bát. A tu skutečnost, když to oni spáchali, tu vraždu, tak potom odtud až potud. Fakt je fakt. Ono tak úplně zbytečně se nic nechce ... to nebyli, a ještě další ... my nechytáme na ulici jen tak podle toho, že se nám to líbí, tak ho odtáhneme nebo nelíbí, tak ho - nějakou souvislost to musí mít. Takže - když se jen toho bojíte - před hodinou nebo dvěma jste se bála nás, teď se bojíte jich - proč ? To potom já bych se musel bát každého, kterého jsem tady zpracoval. A víte, kolik jich už bylo ? Když někdo byl zavřený 10 roků nebo 15 a nebo ho oběsili ? Proč ? Já sám ten čin nespáchal, ani vy ..

Z - (stále mlčí)

M - já bych klidně - když se to skutečně tak a vy budete v té vraždě úplně nevinné, tak já bych se nikdy nebál, protože já jsem nic nespáchal tak čeho se mám bát ?

M - Udělala byste všechno proto, aby pravda vyšla najevo

M - No a ne ? Já bych to nemohl udělat, kdybych něco věděl, nemohl bych spát a kdyby se mě ptali, abych to neřekl - já nevím, možná nejsem takový. Ale jednou se na to přijde, však takové vraždy, které byly před 20 lety, jsme objasnili. Kolik jich takto odsoudili, tak potom ti jejich svědkové nebo ti spolupachatelé by se byli báli, že až je pustí z basy nebo co - a nikomu se nic - já se nepamatují, že by byl někomu někdo něco udělal. Vy se pamatujete ? Budou rádi, až vyjsou ven z basy, že budou žít, ne že by vám chtěli něco udělat. Na vás se bude společnost dívat tak, jako že jste pomohla - a na ně ne, protože když vy tvrdíte, že jste nebyla přítomna při spáchání té vraždy, tak nic se - je odsoudí, nejen soudce, ale celá společnost, rozumíte ? Hlavně ti, kteří ... když to byla štra, tak šestí a když byli dva nebo jeden, tak ... Když se prokáže, že ten Čerman byl s vámi, to je jen vaší věcí a nebyl tam a nebo nic Kocúr nedělal a nebo Roman nic nedělal, tak se mu nic nemůže stát. Že něco vyfasujete .. ale přímo za vraždu, když nezavraždí, tak ne. Když tam byl přítomný, tak ... protože my jsme vyšetřovatelé, my to vyšetříme .. jsme vyšetřili ..

M - nemáte hlad nebo nějaké přání ?

Z - ..

- M - Tak tedy skutečně - tak, jak jsme se dohodli, nechceme na papír napsat nic, co skutečně není pravda. Tak jen pravdu, abychom všechno napsali, ukončili
- M - jenom fakta
- M - vždyť říkám - kdyby to nebyla pravda, tak je to křivé obvinění, rozumíte ?
- Z - ano
- M - Takže vy na tom trváte ?
- Z - ?
- M - Trváte, ano
- M - když je to pravda a skutečně ~~žila~~ tam byla, tak by od ní bylo neseriozní, protože - co ? Oni jí dokážou, že .. vám, nic nemohou udělat za tu vraždu, co vám mohou ? Takže vám řekli, když to shédíte - to jste vy neřekla, ani .. ale já si to myslím - že oni řekli když to shodíte, že uvidíte - to stoprocentně, protože já už jsem nějaké věci vyšetřoval a vím, že je to tak. A proto se jich bojíte. Ano ? Co vám za to udělají ? Paní doktorko - co vám ..
- M - nemusíte se bát, však my jim to nepovíme
- M - vyhrožoval vám někdo ?
- Z - (mlčí)
- M - co ?
- Z - .. jak jsem říkala tam ... ne .. já jsem měla strach, ..
- M - ...
- Z - ano
- M - toho už se ... kdyby byl tak agresivní, jak tvrdíte i při tom znásilnění, tak potom ..
- M - vůbec jim na to nezáleželo, jestli to praskne a doví se to Bezpečnost nebo někdo ... ne ? ...
- Z - (stále mlčí)
- M - no já vás budu muset vyslechnout na protokolu ... poučím vás, na to máte právo, a jaké máte povinnosti a sepíšeme to
- Z - ..
- M - proč ?
- M - proč ? Vy teď neplačte ..
- Z - vy jste mi říkal ..
- M - co ?
- Z - jste mi povídali, že to nic nebude a že ...
- M - no to píšeme pro nás, ale já nemohu na kus papíru napsat jak tu všechno mám a zítra řeknete, že to není pravda. To musí mít všechno formu, já nevím, vy jste ...
- Z - (mlčí a brečí)
- M - no neplačte, copak jsme vám udělali něco zlého ? My vám chceme jen dobře, vždyť pokud budete vyslechnuta tak, že jste nám pomohla a že jste dobrovolně vypovídala. Co ještě chcete ? Jestli je to skutečně tak, a jestli jste nemluvila pravdu, tak je to třeba říci, poučil jsem vás, protože když něco dáme na papír, tak už to musí sedět. To není hračka, jedna vražda - čeho se bojíte, nás teďko ? (??)
- Z - ano (stále brečí)
- M - už jsem vám říkal ... přicestujete .. jste se s někým neporadila, nebo někdo když nyní ... tam a tam, já nevím - absolutně. Teď tyto nepříjemnosti musíte snášet. Ani nám to není příjemné, večer a do noci dělat, to se nezlobte
- Z - (stále hlasitě brečí)

- M - tak když jste je znala, že jsou trochu takoví drzí, proč jste s nimi šla? Když tvrdíte, že ... a poznala jste je, tak proč jste šla?
- Ž - (mlčí)
- M - no? Proč? Neplačte, myslíte si, že vám to pomůže? To pomůže jedině tak, že skutečně povíte pravdu, napíšeme to a -
- Ž - (stále jen vzlyká)
- M - fakt se jich bojíte? Ano? Oni vám museli něco povídat, když ... ne? Tak čeho se bojíte? Tak toho se bojíte, že i vy jste něco sama dělala. Nedělala jste něco? Nevraždila?
- Ž - ne
- M - v té vraždě ruce nemáte?
- Ž - ne
- M - tak potom čeho se bojíte? Když vám přímo nevyhrožovali -
- Ž - ne? ... ne?
- Ž - nevím
- M - když jste nevráždila, tak čeho se bojíte? Čeho? Teď to udělat musíte, když jste tři roky mlčela, když jste tolik vydržela, teď tu pravdu .. musíte. Musíte se skutečně vzít do takové situace, kdyby to byla vaše sestra nebo dcera, nebo co víte -
- Ž - (neustále jen hlasitě pláče)
- M - my víme, že je vám to nepříjemné - teď byste to už měla vydržet, ano? Kolik jste tehdy měla roků?
- Ž - ..
- M - to bylo 1976?
- Ž - ano
- M - kolikátý jste ročník?
- Ž - 1953 (výbuch pláče)
- M - neplačte
- Ž - já jsem jí nic neudělala
- M - však z toho se můžete těšit, když jste nic neudělala, tak z toho se můžete těšit, skutečně. Nebo jste byla přítomna? Ano?
- Ž - ..
- M - tak to není pravda, že jste ji odvezli?
- Ž - (vzlyká)
- M - tak čemu mám věřit? Neplačte - vysvětlíte mi to už, podívejte se, budeme tu do rána takto sedět - a čemu mám věřit, když nyní tvrdíte, že to není pravda. Tak je to pravda, nebo to není pravda?
- Ž - Není to pravda
- M - není to pravda?
- Ž - není .. já jsem říkala ...
- M - nedůvěřujeme, ale chceme znát pravdu - kolik máte roků?
- Ž - 26
- M - vysokoškolačka, doktorka - tak prosím vás pěkně já nevím, tak toto vůbec není pravda?
- Ž - ne
- M - a jak potom - proč si takto vymýšlíte, nebo podle čeho jste tohle všechno nalhala? -- No tak neplačte, však vám nikdo nic nedělá, však povězte ... když jste v tom
- Ž - to není pravda
- M - není toto pravda? Nebyla jste s nimi? Nevíte o tom?
- Ž - já nevím
- M - nevíte? Tak proč jste to potom tvrdila?

- M - povězte mi - řekněte mi, proč jste to tvrdila? Já se
nebudu divit (?) ale řekněte, proč jste to tvrdila?
- Ž - já se vás bojím
- M - bojíte se? Ježíšmarjá - vždyť jsem tu sám tak proč byste
se bála - nebo těch jste se bála?
- Ž - i těch se bojím
- M - křičím na vás a nebo co?
- Ž - ne
- M - no
- Ž - ale to není pravda
- M - není toto pravda?
- Ž - není
- M - proč to potom říkáte?
- Ž - není to pravda - není
- M - není?
- Ž - není to pravda, udělejte se mnou co chcete
- M - vždyť neděláme a neceme dělat, ale prosím vás už mi řek-
něte, co je pravda
- Ž - není to pravda
- M - není toto pravda? A to jste vymýšlela? Tak už čemu
mám věřit?
- Ž - není to pravda, není
- M - není to pravda - tak dvakrát jste tvrdila - už poprvé
a teď zase - dvakrát, no tak já nevím co je pravda, bože
můj. Ale čeho se bojíte, to nám povězte - čeho?
- Ž - vás se bojím
- M - copak jsem vagabund, který tu vyskakuje nebo něco?
Neřeknu nic - doktorka, žena - co bychom vám dělali,
Ježíšmarjá
- Ž - není to pravda, co jsem vám .. říkala
- M - když se vás zeptám na něco jiného, neurazíte se?
- Ž - ne
- M - vy jste přežila nějakou chorobu v mládí a nebo - o které
víte?
- Ž - ne
- M - ne? ... proč?
- Ž - já se vás bojím
- M - ale čeho se bojíte? Však prosím vás, ještě jsme se
vás ptali, co si přejete, tady se snažím vyjít v ústřety (?)
- Ž - ale to není pravda .. já si nic nepamatuji, ani nic ..
to je nemožné, abych si nic nepamatovala a že já jen tak
plácám (??) a nebo co vy jste mi naškrtili, ale já jsem
chtěla, aby to už bylo, abych byla pryč (stále hlasitě
pláče)
- M - já nevím ... když takhle mluvíte a když to není pravda
a nebo protože - rozumíte co?
- Ž - není to pravda
- M - neplačte, my nechceme, abyste tvrdila to, co skutečně
jste neudělala
- Ž - není to pravda, skutečně to není pravda
- M - a jak jste přišla na ty detaily, které jste tvrdila?
- Ž - já jsem si to jen domyslela, co mi říkali
- M - kdo?
- Ž - .. jsem se doslechla, v Nitře .. mi to Danka povídala
ale jak vy jste tu nahodili (?), že jsem ... tak jsem
nevěděla, jestli jedeme doprava či doleva .. (nesrozu-
mitelné pro hlasitý pláč)
- M - podívejte se - dobře, ale je to trochu nereseriozní, od
vás, když si takto myslíte, že se dostanete dřív domů -
už dávno jste mohla být doma, skutečně - ale i my.
že to nereseriozní od vás, protože kdyby to bylo patnáctileté

- M - děvče, nebo stará babka z dědiny, tak se nedivím
Ž - já vím
M - já jsem vám říkal už před chvílí, že kdyby příslušníci tak přistupovali k občanům, tak je pomluví
M - paní doktoro, prosím vás nikdo vám nevyhrožuje
M - my nechceme, co není pravdou
Ž - není to pravda, není to pravda
M - nikdo vám nic neudělá, nám není třeba tu vykládat báje, my nejme ... co se nahrává ... rozumíte? A nic vám neuděláme, to se nemusíte bát. Jedině podle zákona a když víte je to pravda a nebo - ano vím -
Ž - není to pravda, vy jste mne trochu navedli
M - jak navedli? Čím?
Ž - že jak ..
M - já sís nic nenavádím, ani jsem vás nenaváděl, jak máte mluvit ... úplně normálně samostatnou ..
M - poslouchejte, už jak já jsem tady byl skutečně ... vidíte, já jsem tu už třetí, detaily jsem ... odpovědi absolutně nevím - jestli se ptal nebo neptal, ptal se například na to - ny ty věci?
Ž - ano
M - ptal?
M - ano, ptal
M - rozumíte, tak ptal jsem se vás na kapotu?
Ž - ne
M - ptal jsem se vás na prádelní šňůru?
Ž - ne
M - ptal jsem se vás na to, jestli tam do ní lili alkohol?
Ž - ne
M - ptal jsem se vás, kde kupovali alkohol?
Ž - ano
M - kdy?
Ž - tedy jak jsme ráno byli
M - to jsem se já vás neptal, kde jste kupovali alkohol, vůbec ne, to (jste si vzpomenla sama. To není pravda
M - Je to skutečně třeba brát takto - však je to logické a úplně - prosím vás -
M - podívejte se, abyste si uvědomila jedno - že je to vaše povinnost
Ž - já vím
M - u takových případů je to povinnost oznamovat, víte?
- a nikoliv něco zamlčet, víte?
M - abyste si nemyslela, že vám tu nějaké o prominutím voloviny kecáme, rozumíte. Podívejte se, my nemůžeme nic jiného, než co nám zákon káže - a ani nechceme
M - prosím vás, ještě jednou - kdo vám třeba řekl to, že jí oblékli kalhoty na holé tělo?
Ž - to jsem si já vymyslela
M - jak jste si to mohla vymyslet všechno? Jak jste si mohla vymyslet takové ty detaily ..
Ž - já jsem si jen ty souvislosti - co jsem slyšela
M - jak jste si mohla vymyslet, že jí tam použili kapesník
M - a některé skutečnosti že dopodobna víte - jako že použili právě tu šňůru, o tom s vámi nikdo nehovořil

- Ž - ano, to jsem já slyšela, že ona byla svázaná šňůrou od prádla a že měla ... to jsem já slyšela
- M - od koho jste to slyšela ?
- Ž - to mi v Nitře říkala a nic konkrétního já o tom nemohu povídat
- M - my jsme vám tady ... my tady vůbec nehovoříme ...
- Ž - ..
- M - kdo ?
- Ž - (mlčí)
- M - podívejte se, ten pláč tu nepomůže ...
- Ž - ale já o tom fakt nic nevím
- M - skutečně - takto - začneme s tím, jak jsem vám říkal, nesmíte nikoho křivě obvinít, zadruhé ..
- Ž - ...
- M - zadruhé musíte vypovídat pravdu, to když uvážíte ... ženy na dřevní a tak dále - protože podívejte se, nic se nestane - a tak mluví i kamarád - nic se nestane ... rozumíte. To ... ale když my vám dokážeme, tak tvrdě budete sedět
- Ž - já vím, nezlobte se ..
- M - ale my nechceme za každou cenu, abyste vypovídala nepravdivé údaje, to nechceme - ani slyšet, ani teď, od této chvíle, ovšem .. povězte, protože když my dokážeme, tak budete ... Takto nám můžete pomoci, já do toho protokolu mohu napsat, že jste nám byla nápomocná, že jste to tu zahlásila a jste z toho venku. To vám přísahám. Když ne - prosím. Nechcem slyšet nic jiného, jen pravdu. Nemusíte se bát - proč ? Však -
- Ž - já nevím co bych vám řekla
- M - no dobře, ale vysvětlíte toto .. to necháme na bok, ale proč jste potom podle mě už .. (konec 1. strany - 2. cívky.

2. strana 2. cívky :

- Ž - já jsem to jen doslechla (stále vzlyká) ... vytáhl s Romanem ... přiznám, že jsem šla s tím Romanem ve výtahu ale o tady tom vůbec nevím
- M - slečno, prosím vás, uvědomte si, co děláte - a neplačte, to je zbytečné. Podívejte se, vydechněte zhluboka a řekněte pravdu jaká je a hotovo. Vždyť vy si ulevíte, každý si uleví.
- M - Když je to pravda, že jste tam byla a když to není pravda, tak -
- M - tak co ? Vždyť vy jste spontánně sama -
- Ž - ale já jsem - to není pravda, já jsem o tom jen věděla tyto souvislosti, že to tak asi bylo, jinak nic nevím o tom, já jsem tam nebyla, ani nikde
- M - podívejte se, vy jste udělala teď takový zmatek
- M - a pořádný
- M - že věřte tomu, my musíme uvažovat o tom, co s vámi ? Musíme uvažovat o tom, co s vámi. My jsme chtěli čestné jednání, otevřené jednání, v souladu tady se zákonnými příslušnými ustanoveními, my víme, co si můžeme a co nemůžeme dovolit, že -
- Ž - já vím

- M - nikdo vám nic nebere, nikdo vám ničím nevyhrožuje, že -
povinností je v takové případě říci pravdu, úplnou
pravdu
- Ž - já vím
- M - protože jestli vy neřeknete pravdu, ať tady nebo tak,
tak se dopustíte potom sama trestného jednání
- M - před orgány si nemůžete vymýšlet, to věřte, rozumíte ?
- M - to už není jako nějaká pohádka, nějaké takové -
- M - tady nejde o nějakou ztrátu nebo krádež peněženky, tady
se jedná o život
- Ž - já vím
- M - totiž vy máte ohromnou zodpovědnost, toho si buďte velmi
vědoma
- M - co jste si zavařila sama sobě svojí výpovědí, když jste
hovořila jednou tak a podruhé onak, kdybyste nebyla
vymýšlela, ale byla řekla pravdu a nebo teď - teď nevím,
co vám máme věřit, skutečně. Vzije se do toho - ať vás
už oklamali v životě
- M - podívejte se, jestli je to pravda, tak -- budeme hovořit,
to se neslučuje se ctí člověka
- Ž - já vím, že když vám nic nepovím, že budu zavřená (?)
já už vím
- M - a my vás nechceme .. nevinně
- M - za co budete potrestána ?
- Ž - já vím, že kdybych například s nimi něco udělala, nebo
viděla, že by to někdo dělal a teď to přiznám, tak
že budu potrestaná, já to vím. Ale já jsem nic nedě-
lala, já jsem s nimi nikde nebyla. Já jsem to ze strachu
před vámi .. vypověděla
- N - nesmíte ale takhle hazardovat svým slovem, protože vy jste
také řekla, že to, co jste vypověděla, je pravda ... když
nevíte, co jste řekla a řeknete čestné slovo, že jste to -
že jste si to vykombinovala. Jenže ty vaše kombinace
jsou přesně podle toho, jak to bylo
- Ž - já jsem se to došlechla
- M - to se nemůžete absolutně divit, že jste tu, skutečně -
protože vy toho tolik víte, že nevím jak potom
- M - podívejte se a jestli je to přirozené nebo nepřirozené,
že jste byla na ten .. pozvaná, tak celkem sama znáte
ze způsobu života .. jak to je v těch koležích
- Ž - já jsem nikde nebyla pozvána
- M - no dobře, ale já vám říkám, že je celkem známo, jak jste
žila, ovšem - no ? No tak neplačte, vdechněte si
a chceme vědět jenom pravdu. Nemyslete si to, že když nám
začnete plakat a když řeknete po poučení, že teď - já od
všeho couvnu, tak že my se s tím jen tak spokojíme, víte
- M - my budeme na tom pracovat dále, protože teď tu jde jako
pak i o vás, pak už jde i o vás
- M - tak to skutečně berte vážně
- Ž - já vím
- M - ale vážně o vás, tam je Trestní řád, tam se o tom hovoří,
myslím že je to § sto .. -
- M - podívejte se, skutečně jste .. pravdu ...
- Ž - já o ní nevím nic
- M - nevíte nic ? Vy nevíte nic
- Ž - a já nevím ani v jaké souvislosti a nebo odkud .. dostáva-
li.. já fakt nevím
- M - pro něco jste se sem dostala, to asi víte, to je automatické

- M - Podívejte se, já vám něco přečtu :- (čte pasáž ze zákona, týkající se křivé výpovědi a povinnosti svědka)
 - tady jsou sankce: odnětí svobody až na tři léta nebo
 nápravné opatření - jo ?
- M - ne, skutečně ...
- M - a my chceme jenom pravdu, nic víc, my nechceme, abyste někoho křivě obvinila, to my nechceme, ale my chceme po vás pravdu a tu pravdu s to, co jste řekla, to jste neslyšela od lidí všechno a to jste si z prstu nevycucala
- Ž - já jsem ..
- M - já jsem vyslechl desítky a desítky lidí i v Nitře a leckde, ale tyto detaily slyším od vás poprvé. Poprvé od první osoby, o těchto věcech se nikde nehovořilo. To vám řeknu, víte ? Nikde se o nich nehovořilo.
- Ž - To je hrozné
- M - co je hrozné ?
- Ž - že nevěříte (?) já vím, že mi nevěříte
- M - a kdo to navodil ?
- Ž - ale já jsem nikde nebyla
- M - my netvrdíme nyní, že jste byla nebo nebyla, ale kdo navodil to, že vám nevěříme - když tvrdíte, že vám nevěříme. Kdybych já s vámi tak jednal, jak vy jste jednala s námi, tak nevím -
- M - podívejte se, neoznámění trestného činu, to vám také přečtu, jo ? 168 (čte §) - podívejte se, to jsme vám oznámili, tak teď je na vás, skutečně jen na vás, abyste věci vysvětlila a ne náhodou - to vám zase já řeknu - jste vylíčila takové podrobnosti, které nikdo neznal.
- M - Které víme jenom my a s kterými žádnou veřejnost neseznamujeme
- M - těch je řada, těch okolností
- M - skutečně my nechceme po vás nic jenom pravdu a vy si musíte ale uvědomit, že jste povinna nám tu pravdu říci
- M - slečno, prosím vás, vezměte si čaj, máte-li nějaké přání ještě jiné, my vám vyhovíme
- Ž - ... (hlasitý pláč)
- M - ale .. prosím vás, to přece na nás jako na bezpečnostní orgány nemůže platit
- Ž - já vím, ale víte jak mi je ?
- M - no tak vy říkáte jedno - že připouštíte, že jste s tím Romanem Brázdou v tom výtahu byla
- Ž - ano, to je možné
- M - v té době
- Ž - to nevím, já ...
- M - a kde jste s ním byla, na čím pokoji jste s ním byla ?
 No - na čí pokoji ?
- Ž - (mlčí)
- M - .. že tam byli ti kluci dole - ano ?
- Ž - ano, ale já jak si pamatuji, tak to nebylo ... já jsem se střetla s Romanem, já to připouštím, že jsem se střetla s Romanem, ale to bylo nějak po obědě. A že tam měl nějaké kamarády, to též připouštím. Ale o ostatním, to já nevím
- M - podívejte se, já na osvěžení vaší paměti jsem vám položil otázku, kdy jste byla na medickém plese. Vy jste řekla, že jste byla na medickém plese třikrát.
 Já jsem se vás ptal s kým jste tam byla, s kým jste

- M - tancovala, kdy jste odcházela, s kým jste odcházela, a kde jste navoovala - ano? A vy jste bez rozmyšlení suverénně na tyto otázky odpovídala. Ano?
- Ž - Ano
- M - Když máte odpovědět některé jiné okolnosti, jiného případu, tak tam si prostě nepamätujete - nevíte - připouštíte a tak dále. Ve věcech, které máte podrobně vysvětlit, které si rozhodně musíte asi pamätovat. Protože já se mohu zeptat třeba já nevím - setkat se s někým, to si nemusíte pamätovat, protože to je běžná událost. Ale jestliže se setkám s někým někde mimo, za určitých okolností, které nejsou běžné, zvyklé, jak se říká na denním pořádku, tak si je včas uvědomím. Já pojedu do Nitry, já tam potkám nějakého známého. Dám se s ním do hovoru a půjdu si někde posadit. On tam bude mít společnost. Toto je pro mne nezvyklý případ, na který si budu pamätovat, že jsem tam byl, že jsme tam seděli a že jsme se bavili v takové a takové společnosti. Kdybych se zeptal, kdy jste seděla s kým ve Stalingradě, protože tam chodíte a býváte tam často, no tak pak se nemusím divit tomu, že mi neřeknete kdy, jak a s kým jste tam byla. V tom se může leccos poplést. Ale nemůže se to poplést tady v takovémto případě. Podívejte se, říci pravdu, to si považujte za čest. Pomoci odhalit případ, to považujte za čest. Ne za nějaké neseriozní jednání. Jste občanka této socialistické republiky a jste povinna také cítit zákony, které ukládají lidská práva a povinnosti občanům, že? Tak prosím vás, zamyslete se nad tím a po pravdě -..po pravdě
- M - pro zajímavost, abyste se případně nebála, že byste sama mohla být stíhána. Řekněme za to znásilnění, tak vám ze zákona čtu toto: (čte příslušnou část o tom, že není trestný ten, kdo činu nemůže zabránit)
- M - Totiž to vykládá tak, že vy jste nebyla schopna fyzicky tomu zabránit
- M - ano - nebyla
- M - a co se týče vraždy - totiž neoznámění trestného činu vraždy, když víte skutečně, jste se o tom dověděla a byla byste tam přítomna, tu se zase hovoří toto: (čte pasáž) tak to znamená, že jestli skutečně jste tam byla a že jste to neoznámila a nepřekazila, za to nejste trestná... ne abyste tvrdila nesmysly - vy se můžete bát toho, že... zákon pamätuje i na to. A když tomu nevěříte!
- Ž - opravdu?
- M - podívejte se - neoznámění trestného činu - tu jsou vyjmenované které - rozumíte? Tu je vražda (opět cituje §§) - takže vy pokud skutečně o tom víte a nebo byla jste přítomná, nemáte se čeho bát. Pokud jste v tom nebyla, tak je třeba hovořit tak, jaké je skutečnost. Ale skutečně už chceme od vás vědět pravdu, skutečnou pravdu. A nemusíte tu potom ronit slzy - protože my vám nic neuděláme a nechceme vás do něčeho namočít. My si uvědomujeme vaše postavení, rozumíte, chceme od vás seriozní odpověď,

- M - já si myslím, že s vámi jednáme seripzně a na základě toho, co jste uvedla - co jste uvedla, rozumíte - už to znáte, že ty věci tvrdíte - rozumíte - vy se nemůžete hněvat na nás, ale my můžeme na vás, protože vy jste bez ... to znamená, že jste tu řekla věci, za které tu sedíte, rozumíte? Takle nehněvejte se, to -
- Ž - (opět hlasitý pláč)... já nevím
- M - kdo vám tady o tomto řekl, kdo vám o této vraždě novořil nejvíce o těchto věcech
- Ž - no Danka, ta měla ..
- M - ano?
- Ž - ano
- M - a to tak věděla o detailech?
- Ž - ta věděla ... protože to byla její kamarádka a ..
- M - a ona vám řekla, kde byla nalezena?
- Ž - ano, někde při Senci, mezi ..
- M - a ona vám řekla, že byla nalezená ... a vy jste nám řekla, že byla nalezena v lese (?) - vy jste nám řekla, že byla nalezena v lese, a to vám nikdo nenapovídal přece, takové věci.
- Ž - ale ne -
- M - podívejte se, já vám řeknu jednu věc, ale skutečně docela vážně, jsme teď na velkých vázkách, co udělat. My chceme jediné pravdu a já když jsem s vámi dnes hovořil, já jsem vám nic nechtěl napovídat a říkal jsem vám vypovídejte sama co víte, my vás na nic nebudeme navádět, ničemu vám nebudeme dávat otázky, ať si to řeknete sama, co o věci víte. Je to tak? Jo?
- Ž - ano
- M - no tak vidíte, toto jste sama hovořila tady. Ovšem to co jste hovořila, odpovídá skutečnosti. No tak čím to je?
- Ž - ...
- M - no máme vám .. tu Danku, aby nám .. co vám všechno řekla?
- Ž - můžete
- M - to jí sem máme tahat v noci? No a to je zajímavé, že ten den právě tohleto přesně na to navazuje, nezlobte se. Že ten den právě vás viděla ve výtahu, když jste jela Naďa Benová, když jste jela s Romanem Brázdou. No to všechno přesně na sebe navazuje ale. Tak jak to zdůvodníte? To nejde jenom říci, že jste něco slyšela. Pakliže říkáte věci takové, které se skutečně udály a které jste si jenom tak nemohla vykombinovat. Totiž ono jedno je faktem, že Červanová (?) neměla kalhotky na sobě, víte?
- Ž - Já vůbec nevím -
- M - že ty kalhotky jako někde zůstaly, to je také pravda. Že Červanová nepila dobrovolně s měla alkohol v krvi, to je také pravda, že do ní někdo ten alkohol nalil, víte? To vám také Danke nemohla říci, protože o takových vědách neví, absolutně, víte? Takže pachatelé někde ty lihoviny museli koupit - no to vám také nikdo nenakukéval, to také jste sama řekla. A že ji odvezli do domku, to vám také nikdo nenakukal, to jste řekla sama. A to vám zase řeknu takový případ, že před dvěma měsíci také unesli jedno děvče, také ji unesli do domku, přesně jak to popisujete vy - to znamená kde je branka, kde je domek přízemní, kde jsou další domky okolo a kde se jde

- M - bočním vchodem a kde jsou asi tři schůdky tak, jak to říkáte vy - tak to popisujete, děvče. A ne náhodou že se tam vyskytuje také podezřelý člověk jménem Roman nebo Robert. To vám tedy říkám já - vy zas můžete říkat, že vám to třeba říkám já - já vás nenavádím na to - to jste řekla vy, vypověděla. Totiž nám se to shoduje se vším, co se stalo. A tyto věci jste od nikoho nemohla vědět. Ty jste nemohla od nikoho vědět. To znamená, že jste musela být potom u toho
- Ž - nebyla
- M - no tak nevykládejte, my nechceme, abyste nám vykládala nepravdu, ale my chceme, abyste si uvědomila jednu věc - abyste se k případu zachovala naprosto čestně a pravdivě, jak to je. Víte? Vy jste nám tady tvrdila před chvílí, bez jakéhokoliv přece nátlaku, ve velmi seriózní diskusi, že se to stalo tam a tam. A že jste u toho byla. No tak prosím vás teď si představte, kdyby už jsme to začali psát, tak už by to bylo napsané, tak se to podepsalo a bylo. A my vás chceme seznámit se všemi právy a povinnostmi, s trestním řádem, co z toho vyplývá potom, že - a najednou vy řeknete zas ...
- M - my nechceme od vás nic, jen pravdu a pokud skutečně budete takto balancovat, tak nám nezbuďte nic, než - a když skutečně jste tam nebyla, tak jste to neměla absolutně říkat
- Ž - já vím
- M - my vás nechceme utopit, ba naopak my chceme, aby nikdo ani na pracovišti nevěděl - pokud skutečně něco víte, tak třeba říci, .. naše staré stanovisko také, protože kdyby náhodou někdy později něco vyšlo - dneska můžete tvrdit, že jste tam nebyla a kdyby to náhodou vyšlo, tak se nezabýváte toho, že půjdete - pamatujte si ..
- M - je to v krátké době .. to si buďte jisté - a pak se ukáže jestli jste mluvila pravdu, nebo jste nemluvila, hovořila nepravdu. My už tady v tom případě .. Tak to si jako uvědomte. A není hanba, jestliže poukážu na nějaký trestný čin, který se stal. To je povinnost oznámit a ne si myslet hak teď vypadám. Vždyť přece jste lékařka. Vždyť to znáte přece jak to vypadá s tou vaší povinností... vašeho zaměstnání a vaše postavení ve společnosti, že
- Ž - Ž - já jsem nic ..
- M - prosím vás, vy byste chtěla, ať to napíšem tak, jak to ..
- Ž - ... (stále jen brečí) - pak se pravděpodobně vzdělila, mezitím se dva muži nesroz. baví co s tím, čeho se bojí, pak přerušení záznamu.
- M - .. nikdo nic neudělal, nikdo vám neublíží. Opravdu vám nikdo nic neudělá, nikdo vám neublíží, věřte tomu. To se ještě nestalo, co znám. Pravdu je třeba překousnout, ať je jakkoliv hořká.
- Ž - (stále mlčí)
- M - vy totiž říkáte tak - že je možné a připouštíte, že jste jela s Romanem Brázdou výtahem - to připouštíte, že je ná to svědek a tam, kde není svědek, tak to nepřipouštíte, víte? Kde není přímý svědek. Totiž svědci jsou, víte? Máme ještě další, kteří tam byli a okolnosti, které my máme zjištěné. A ... sama jste se do těch těžkostí dostala. Do rozporu se zákonem
- M - když chcete s klidným svědomím odejít domů, tak chceme povídat pravdu tak, skutečně jak se věci mají a budete spokojena i vy. Já mám takový pocit, že vy si myslíte,

M - že když něco řeknete a nebo něco a my na to skočíme a že podle toho rozhodneme jestli půjdete domů nebo nepůjdete, nebo budeme vás držet nebo nebudeme a nebo takto - to je zbytečné. My už máme takové zkušenosti, rozumíte - jsou kolegové, kteří vyšetřují případy děle, než kolik je vám roků. Tak skutečně nechci nic na vás, jen tu pravdu a skončíme to. Férově se k tomu postavít -

M - přestaňte plakat, zamyslete se nad věcí, hlavní věc je čisté svědomí ... své osobní cti a přece chcete být rovná žena, spravedlivá. Vy se vdátek budete vychovávat svoji rodinu, co kdyby se vám takový případ jednou udál. Skutečně, mluvíme velmi seriózně, jsme také otcové rodin. My nechceme přece nikomu ublížit - ani jednomu, ani druhému. My chceme objektivní pravdu, tak jak situace byla.

Ž - (mlčí, jen vzlyk)

M - chceme jenom pravdu - nic víc

Ž - já hovořím jen pravdu teď, já připouštím, že s Romanem sifetla a že tam měl nějaké kamarády, ale já nevím, já jsem nikde nebyla

M - my o tom ... a vy si musíte být vědoma toho, jestli teď co hovoříte je pravda nebo ne, protože potom už nemůžeme brát ohledy, pak to musíme podle toho vyšetřit a potom ať soud rozhodne. Totiž podívejte se, takto - jestli jste byla a řeknete pravdu, jestli jste u toho byla a řeknete pravdu, pak je to úplně jiné, než - pro vás - než když řeknete nepravdu a zamlčíte některé skutečnosti. Tím vlastně sama byste pomáhala pachatelů. A už to samo o sobě je trestné. My tedy nechceme vyhrožovat nějakými tresty a podobně, to nechceme. Přece to nejde pořád měnit svou výpověď jednou tak a jednou tak - to znovu říkáme - že chceme jenom pravdu. Že nechceme nepravdu. A vaší povinností je nám říci jenom pravdu. Ovšem nelze to dělat tak, že jednou to řeknu tak a po druhé to odvolám. Potřebí to řeknu sám a zase to odvolám. To nejde tak dělat. B nejde, my vám nemůžeme věřit, totiž. Vy nám musíte podat důkaz o tom nějaký. A vy jste nám přece tady podala důkaz o znalosti situace, a dost takové podrobnosti, které nikdo nezná, s kterými jsme veřejnost neseznamovali. Přece kde může člověka napadnout a to neví ani Dana Miedzová, že pachatelé do oběti lili alkohol. Násilím. To může vědět jenom ten, kdo u toho byl. A skutečnost je a výsledky šetření ukázaly, že tam alkohol byl. Nehleďte se zaplést do nějakých problémů, které by vám byly potom nakonec nepříjemné. Zkuste se uklidnit a snažte se nám víc věřit. Nás se nebojte, vždyť my nikomu nechceme bezdůvodně ukřivdit. Skutečně nechceme. My vás přece nechceme ublížit. Ale s takovým typem povahy, jakou vy máte, se zřídka setkáme. To je ojedinělé.

Ž - (stále mlčí)

M - paní doktorko, přestaňte plakat a řekněte nám to po pravdě. Přece tady jde o klid vašeho svědomí. Vy přece nejste nikomu ničím vázána. Můžete svoobodně, volně věc uvážit a po pravdě říci. My bychom neměli čisté svědomí sami, kdybychom vám křivdili. Nebo nějak vám ublížili. Chápejte věc jako nastávající matka a žena. Kdybyste nám něco důležitého zatajila, vždyť by vám to svědomí nedalo.

- M - Ono to stejně vyjde ven všechno. Máte prosím vás čisté svědomí? Paní doktoro, máte vůči nám čisté svědomí? Řekněte nám po pravdě, řekněte nám to po pravdě. Neplačte, vždyť my vám neublížíme. Ale jednou rozhodné slovo musíte říci. Skutečně seriózní, zvážené. Pravdivé. My vás nechceme tlačit tam, kde není pravda. To by byl omyl, abychom chtěli po vás nepravdu. Předtím si, kolikrát jste nám to změnila. Poprvé jste nám to napasovala na Tolarovou (?) což není pravda. Podruhé jako takto a měníte to stále jako pomožky, to nejde. Prosím vás, vžijte se ještě jednou do svého svědomí, do vašeho postavení a pochopte nás, že my obhajujeme čistou pravdu. To je přece zodpovědnost, a povinnost. Co vy na to říkáte, paní doktoro, vždyť se na nás díváte jako na starší zkušené lidi, kteří v těchto věcech děláme. My vás do ničeho nechceme tlačit přece, to by byl velký omyl. Budete v klidu pracovat, v klidu žít. Nechcete si přidělovat starosti sama. Podívejte se, nám tolik lidí věci vypovídalo, tolik lidí, ve snaze pomoci. A lidé, které znáte. A najednou na vás narazíme a já tady lítám jak se říká od jedné strany ke druhé straně. Takže snažte se pochopit.
- Ž - (mlčí, stále jen brečí)
- M - přece takhle nikam nedojdeme - paní doktoro, vám nikdo nechce ukřivdit, skutečně bezdůvodně vám nikdo nechce hlasitě, jestli máte k nám důvěru nebo -
- Ž - já se vás bojím
- M - nebojte se nás, proč se nás bojíte? Křičíme na vás? Vyhrožujeme vám? Nebo jednáme nějak špatně s vámi? Vždyť jednáme s vámi tak velmi slušně, u tak závažného případu. My nechceme, abyste nám ze strachu něco řekla. To nechceme.
- Ž - já jsem vám to ze strachu řekla, nebo já jsem se vás lekla
- M - prosím?
- Ž - já jsem se vás lekla
- M - koho?
- Ž - vás
- M - proč? Vždyť já vám nechci ublížovat. Pochopte jednu věc, jestliže my řekneme, že do vyjasnění případu my vás třeba musíme zadržet, tak to jednáme podle zákona, že? No a v jaké my jsme teď situaci? Mě se nebojte, já mám také děti
- Ž - já jsem vám ... (nesroz. pro hlasitý pláč)
- M - prosím vás takto - vy jste nám něco vykládala, co nebyla pravda a my jsme ty věci ověřovali a zjistili, že to není pravda, tak jsme byli nuceni si to s vámi vysvětlit. Takhle přece nás nemůžete klamat.
- Ž - ale ... že mě chcete dát do vazby, já ...
- M - ale neplete si vazbu a zadržení
- Ž - vy jste mě ... můžete trestat ...
- M - vždyť to není pravda, my říkáme, že vás budeme nuceni zadržet do vyjasnění případu, přece na to máme právo podle zákona. Do vyjasnění situace, až se nám ukáže pravda, co jste řekla pravdu a nepravdu. To se nezlobte,

- M - a to se nás nesmíte bát
Ž - já se i toho bojím, že mě tu budete držet, že mě zadržíte
M - podívejte se, když budete mluvit pravdu, tak vždyť my přece -
M - prosím vás, vy už jste tolikrát brečela a říkám vám, že jste z toho dělala takové divadlo - a když děláte divadlo, ké už vám to říkám takto - když tedy chcete mluvit klidně, tak vykládáte velmi klidně. Protože my vám nemůžeme dát na slzy
Ž - já vím
M - no tak se uklidněte prosím vás
Ž - to jinak nejde
M - mě se nebojte, já vám bezdůvodně absolutně neublížím, já nemám důvod ani právo k tomu vám ublížit. Kdybych vám ublížil jakýmkoliv způsobem, tak já se dostávám do rozporu se zákonem. Já vám nemohu ani vyhrožovat, nic. Já vám mohu říci, že do vysvětlení případu vás můžeme podle zákona zadržet. To můžeme. A k tomu zadržení musíme mít důvody. To nejde jenom bezdůvodně vzít někoho a zadržet, ale vy nám jednoduše řeknete tak a podruhé řeknete tak a potřetí zase jinak a počtvrté zase, tak my nemůžeme jenom tak, my musíme zjistit skutečná fakta, jaké jsou. U takového vážného případu my se setkáme s takovými problémy, že - to nejde jenom tak, my nemůžeme dát jen na slovo. Vy nás musíte o tom přesvědčit. A naší povinností je také vám dokázat jestli mluvíte pravdu nebo nemluvíte. A tady je tolik důkazů, jestli mluvíte pravdu nebo nemluvíte. Je tolik důkazů, co hovoříte o události, která se stala, u které jste nám řekla že jste byla, až moc
Ž - nebyla
M - prosím ?
Ž - nebyla jsem, já jsem vám to ze strachu všechno řekla
M - ale proč ze strachu ? My jsme tady hovořili přece spolu, vyšetřovateli s vámi hovořil - je to tak ? A měl po vás vědět, jestli je to pravda nebo ne. Bez jakéhokoliv nátlaku. Bez jakýchkoliv nějakých pohrůzek a podobně. A já jsem odešel pryč, abych tu nebyl, u toho, když jste mluvila. Já jsem vám jenom řekl, co jste nám vypovídala původně. Odešel jsem pryč, abyste nebyla ovlivněna. Proto jsem to tu jako nechal, ať s vámi hovoří. A vy jste začala hovořit že jako na tom trváte, co jste řekla. Že je to pravda, co jste řekla. Teď zas řeknete že to není pravda - tak co je pravda ? Teď nám řekněte, jak máme rozhodnout. - No ?
Ž - Já jsem říkala, že to není pravda .. já jsem tam nebyla já mám jen strach z vás
M - máte strach ? Co jsme vám kdy udělali ? Co ? Strach, to je takové široké, to také musíte vědět proč, ne ?
Ž - však jsem vám říkala, že jsem měla strach
M - my jsme vás takto - že z ničeho nemusíte mít strach, i kdyby došlo k vašemu zadržení, podle zákona, než věc vyšetříme, tak bychom vás pustili a dívá se na vás, jako by se vám nic prostě jako nestalo - a tím my vám nechceme vyhrožovat. Ovšem my si musíme věci vysvětlit. Co když je taková situace a my vás pustíme a vy budete působit v okolí a budete nám mařit vyšetřování.

- M - Jaké nám dáte záruky ? No tak prosím vás takhle se dívejte -
te na věc
M - já nevím
M - a najednou dostanete strach, nás se nebojte, my jsme
s vámi jen seděli a rozprávěli a ještě jste říkala,
že chcete mluvit jenom se mnou - a najednou řeknete, že
se mně máte strach . A říkala jste ať ti odejdou a ten
odejde. Vy máte v hlavě trochu nejasnost nějakou.
Neplaťte, přestaňte plakat, tím přece věc nevyřešíme,
z toho rozhodnutí žádně neuděláme
M - když jste sem přišla, tak jste se s vyšetřovatelem mohla
vymluvit, podívejte se, něco jste říkala a pak to
změníte
M - já jsem to jen tak povídala
M - ...
M - já jsem právě povídala ..
M - my jsme museli říci naše povinnosti, že my jsme museli
říci vám, co jste nám říkala. Chápete ? My jsme vám
nijak neubližovali. Tak to vidím .. podle toho co
vy říkáte, tak to není možné přece. Vždyť přece máte
už nějakou obrazovnost životní - to je to samé; jako
když přijde pacient k lékaři, tak ho musíte vyšetřit -
tak musí také ten lékař zjistit tu pravdu jaká je u toho
pacienta, že ? A totéž je i zde. Jenomže tam jsou jiné
zákony a tady jsou také jiné zákony. Podívejte se ...
M - já vím
M - jo ? To přece musíte vědět , to ..
M - všechno jsem si vymyslela
M - proč jste si to vymyslela ?
M - říkám, že mám z vás strach
M - ale proč ? Čeho se bojíte ?
M - a potom když se to mělo napsat do protokolu, že to musím
podepsat; tak mě hryzlo svědomí, že to není pravda
M - pochopitelně, já vám řeknu je to pravda - vy říkáte ano,
vážno to co jsem řekla je pravda - odtud až potud
Takhle jsem tam byla, taková událost se tam stala za mé
přítomnosti - a víc nevím. Vždyť jste to sama řekla
M - ale ze strachu
M - tak proč jste-jaký strach ?
M - ... to jsem říkala jen ze strachu, i vám jsem to povídala
jen ze strachu ...
M - hned ten první den, když jste byla u výsledku, tak jsme
říkali je to takhle ? A bylo to ? My jsme navedli tu
situaci tak ? .. Je to pravda ?
M - (mlčí)
M - vždyť při objasnování jsme zjistili vaše jméno, tak je
to naše povinnost s vámi hovořit. Hovořili jsme jedenkrát
a říkala jste takovou okolnost. Když to bude támhle já
nevím děvče které má pomocné školy nebo které má střední
školy, tak nemá takové vzdělání jako máte vy. Že tady
ta obrazovnost u vás je daleko větší než u toho a ..
to musíte uznat. To vy musíte také uznat, že my nemůžeme
udělat rozhodnutí z toho, co vy nám tady řeknete, my se
musíte předvédit o tom. To už jsme tady řekli něko-
likrát. My od vás nechceme nepravdu, to bychom si dělali

M - sami proti sobě. To my bychom se museli potom ze zákona
odpovídat. A to my nechceme a také jsme vám to nenavědě-
li, tu situaci. A to vám bylo řečeno nejdnou, jak jste
mi říkala. Nejdnou. Takže jste neměla žádné obavy z nás
mít - tak jak vy to teď říkáte. Vůči vaší osobě nikdo
se neprohřešil nějakým fyzickým násilím nebo nátlakem
nebo něčím takovým. Ba naopak, bylo s vámi jednáno vel-
mi korektně. Velmi korektně. Že se změnila třeba situa-
ce o tři o čtyři dny dřív, no prosím, to ... všechno si
promysleli, chápete? No tak, tak proč .. čeho jste se
bála, my vám nechceme ublížit, za žádnou cenu, ale chce-
me, abyste nám vysvětlila tu podstatu, nic jiného.
Tak jí vysvětlíte, nebudu tady dělat .. nebo co, absolut-
ně ne - jen co je pravda. My máme zájem na pravdě, kte-
rá je, která se udála. A to ... jak jinak to vysvětlit?
Nebo jak jinak? My přece ... my jsme si toho velmi
dobře vědomi, my známe zákony. Jako vy znáte lékařské
zákony. To si můžeme dovolit .. chápete? Každý tu
parketu zná a ví, co si může dovolit a co si nemůže
dovolit. My jsme si nepřiložili pokud jste mluvila ..
ani polínko. A že jsme vám řekli o zadržení - prosím,
ano. To je ale strašně velký pojem od zatčení. To je
jako když to vezmete obrazotvorně na vás (?) ... vedou
do Prešova, tak to je

Ž - já ... a mě povíte, že jsem byla zadržená
M - to jsme vám říkali už na začátku, aby se věc vyjasnila
a to chráníme my vás ještě. My bychom vám mohli říci
z mnoha případů, kdy nakonec náš orgán chytil pachate-
le a potom měl z toho velké nepříjemnosti, protože
musí spoléhat na svědky (??) .. maření úředního výkonu
a další ... chránit pravdu, tak z nás nemusíte mít
nijakou obavu, že my vůči vaší osobě ..

Ž -
M - vůbec ne, nemějte na to vůbec ani pomyšlení ... konec
záznamu.

Pro NHV ČSSR
s. genmjr. J. Pješčáka
převozme
s. Ryšava

- dle rozhovoru s nač. V. S. SNB

Pro NOV ČSR
s. panji. J. Pjeřivka
převzato
s. Ryžava

- dla roshovany s nái VLSNB

Akce "KAMERA"

V Bratislavě, dne 22.2.1980

Z Á S N A N

o vytěžení MUDr. Viery ZIMÁKOVÉ, nar. 29.9.1953, bytem Nitra, Bernolákova ulice 8.16.

Základem navazujena její výpověď ze dne 19.2.1980. Důvodem opětovného vytěžení byly vážné rozpory mezi její výpovědí ze dne 19.2.1980 a výpovědí její přítelkyně KOLLÁROVÉ, rozené HLŮŠCHOVÉ ze dne 21.2.1980.

Při opětovném vytěžení MUDr. ZIMÁKOVÁ trvala na pravdivosti původní výpovědi přesto, že jí bylo sděleno, že KOLLÁROVÁ - HLŮŠCHOVÁ její výpověď vyvrací zejména v tom, že v kritické době na internátě Ludovíta Štúra nebyla, že s ČERNANEM neudržovala žádný přátelské ani milostné styky, že ČERNANEM v jejím pokoji nikdy nenocoval, že nezná studenta PAMU BRÁZDU a nikdy ho ve svém pokoji neviděla.

Vzhledem k tomu, že mezi výpovědi ZIMÁKOVÉ a KOLLÁROVÉ byly vážné rozpory, které nemohla a nechtěla ZIMÁKOVÁ vysvětlit a trvala stále na původní výpovědi, bylo jí nasnaženo, že vzhledem k závažnosti šetřeného případu, tj. únosu a vraždy Ludmily CERVANOVÉ pokud vzniklý rozpor nevysvětlí, bude uvažováno o případném zadržení. Dále s ní bylo hovořeno v tom smyslu, že povinnost vypovídat k tak závažnému případu vyplývá nejen ze zákona, ale také z hlediska lékařské etiky a slibu a v případě, že by úmyslně zatajovala některé důležité skutečnosti, nebo úmyslně

stěžovala vyšetřování případu, že to může mít vliv i na její současné povolání.

I přes toto upozornění trvala na své původní výpovědi, kterou doplnila následujícími důležitými informacemi, svědčícími o tom, že byla přímým svědkem únosu Ludmily CERVANOVÉ a nezákonného jednání pachatelů. Přitom požádala, aby dalším vyšetřování byl přítomen pouze plk. Pálka, proto mjr. Rohan a por. Herman místnost opustili.

ZIMÁKOVÁ uvedla, že při styku s Romanem BRÁZDOU na internátě Ludovíta Štúra jí BRÁZDA řekl, že má na parkovišti auto a pozval ji, aby s ním a jeho přáteli jela na "Kár".

BRÁZDA měl auto zaparkované na dolním parkovišti u cesty, spojující parkoviště s cestou vedoucí od hlavního vchodu internátu Ludovíta Štúra ke konečné autobusové zastávce. Místo, kde bylo auto zaparkované označila na předložené fotografii. /Je totožné s místem, které označila KOVÁČOVÁ a MLYNARČIKOVÁ/

Nasedla do zaparkovaného auta bílé barvy, které řídil BRÁZDA. Dále v autě vedle řidiče seděl přítel BRÁZDY, vyšší blondák, se kterým jí BRÁZDA seznámil téhož večera v přízemí internátu. /Na předložených fotografiích konkrétně neoznačila, pozastavila se nad fotografií PAVLOVČÍKA a MACHATY s tím, že jsou jí nějak povědomí/.

Na sedadle za BRÁZDOU seděla ZIMÁKOVÁ a vedle ní František ČERMAN.

Z parkoviště jeli spojovací cestou na cestu vedoucí od hlavního vchodu internátu směrem ke konečné autobusové zastávce. U autobusové zastávky BRÁZDA auto prudce zabrzdil, s autem vyběhl ČERMAN a mladík sedící vedle BRÁZDY, uchopili dívku, kte-

rá šlo po cestě směrem k autobusové zastávce a násilím ho tahali do auta. Děvče křičelo "nechte mě, pusťte mě", bránilo se, na což ČERMAN s mladíkem neobtěžovali a děvče vtáhli do auta. Děvče mělo sebou větší cestovní kabelu. V té době stálo na konečné autobusové zastávce nějaký lid, bylo jich tam velmi málo.

Po vtažení děvčete do auta BRÁZDA rychle odstartoval a velkou rychlostí jel po Čamolovově ulici směrem k městu.

ZIMÁKOVÁ si nepamatuje, zda při jízdě z Mlýnské doliny na hlavní silnici odbočili doprava nebo doleva. Ví, že jeli směrem do centra Bratislavy.

Děvče bylo cestou smutné, prosilo, aby ji pustili, že chce cestovat do Košic, snad za svým chlapcem nebo za starými rodiči. ČERMAN s ostatními mladíky se jí směli. ČERMAN se s ní snažil navázat kontakt, avšak děvče nechtělo hovořit a jen stále pravilo, aby ji pustili. Cestou ji fyzicky neobtěžovali. Děvče mladíky nemalo.

Někde v centru Bratislavy, v boční klidnější ulici zastavili u hostince s tím, že půjdou koupit nějaký alkohol. Kdo šel pro alkohol ZIMÁKOVÁ již neví, pamatuje si však, že ČERMAN zůstal v autě, což zdůvodňoval tím, že děvče by mohlo otevřít dveře a uprchnout.

Mladíci přinesli z restaurace 1 - 2 lahve vína, na množství si přesně nepamatuje, sedli do auta a jeli někam do okrajové části Bratislavy. Trasu jízdy, ani směr si ZIMÁKOVÁ nepamatuje. Cesta trvala delší dobu. Po příjezdu od klidné ulice, kde byly rodinné domky z auta vystoupili a vešli do jednoho domku a to přes bránu a do domku byl vchod z boční strany. Do dveří se šlo asi po třech schůdkách. Dveře od domku pravděpodobně odmykal ČERMAN. V domku se nenacházeli další lidé, byl prázdný.

V té době se ZIMÁKOVÉ zdálo, že děvče již resignovalo.

V domku byly dvě obývací místnosti, byly průměrně vybaveny nábytkem. BRÁZDA se k děvčeti choval agresivně, děvče se bránilo. V průběhu pobytu v domku popíjeli víno. ČERMAN šel se ZIMÁKOVOU do vedlejšího pokoje a byl k ní surový, chtěl docílit pohlavního styku, ona ho odmítla.

V domku se sdrželi do časných ranních hodin. Ještě za tmy odjízděli z Bratislavy směrem na Nítru. Cestou někde zastavili, jeden z mladíků vystoupil z auta, vzal sebou děvče a za chvíli se vrátil sám zpět do auta. Kam mladík s děvčetem šel, případně kde je nechal ZIMÁKOVÁ neví, byla tma.

Poté všichni, mimo zmíněného děvčete odjeli do Nitry, kam přijeli k ránu.

Ani za nůze po uvedené události se ZIMÁKOVÁ v Nitře náhodně setkala s BRÁZDOU, při čemž jí BRÁZDA řekl, aby na to, co se přihodilo, zapoměla. Řekl to takovým svláštním tónem, ani ne výhrůžným, ani však přátelským.

Ani za rok po události se ZIMÁKOVÁ potkala v Nitře s mladším bratrem Milana ANDRAŠÍKA, který jí řekl, "kdyby se tě počali vyptávat, řekni že nic nevíš". Tím myslel případ CERVANOVÉ.

ZIMÁKOVÉ byla předložena fotografie CERVANOVÉ, v níž poznala děvče, které s BRÁZDOU a spol. unesli.

Vzhledem k uvedené výpovědi bylo rozhodnuto - předvést ZIMÁKOVOU z odboru vyšetřování III. Správy PNV z Drianové ulice na odbor vyšetřování Správy Stb v Bratislavě za účelem provedení výslechní vyšetřovatele, případně za účelem zahrnutí ZIMÁKOVÉ do doby prověrky pravdivosti její výpovědi.

K provedení výslechu byl určen vyšetřovatel npor. LORING. Při předběžném, informativním výslechu ZIMÁKOVÁ sdělila, že to, co původně vypověděla si vymyslela, při čemž čerpala z informací získaných od své matky a od Dany NIEZGOVÉ, kterou zná od r. 1979 a která byla již dříve k případu únosu a vraždy CERVANOVÉ vylýčena. Nepravdivě vypovídala prý proto, že měla obavu, že by mohla být zadržena, případně že by jí mohl být odebrán lékařský diplom.

Po krátkém rozhovoru vypověděla, že trvá na původní výpovědi, v níž uvedla, že byla přítomna ve skupině mladíků z Nitry, kteří unesli neznámé děvče. Znovu, ještě podrobněji opakovala situaci, za níž došlo k únosu zmíněného děvčete. Přitom uvedla, další podrobnosti odpovídající zjištěné a předpokládané situaci. Situace, za níž podle výpovědi ZIMÁKOVÉ došlo k únosu CERVANOVÉ se shoduje se situací, za níž došlo přibližně ve stejném období k únosu a znásilnění studentky Viery ŠPASTNÉ. Není vyloučeno, že jde o jedny a tytéž pachatele.

Informativní výpověď ZIMÁKOVÉ byla nahrána na magnetáfonový pásek a bylo zajištěno její přepsání.

Poté byla ZIMÁKOVÁ vyšetřovatelem seznámena ve smyslu trestního řízení s právy a povinnostmi s tím, že bude protokolárně vyslechnuta. ZIMÁKOVÁ na to opět prohlásila, že celý případ s únosem studentky si vymyslela, neboť prý měla obavu, že bude zadržena. Do protokolu uvedla pouze skutečnosti, týkající se jejího pobytu v kritickém období na internátě Ludvíka Štára.
/Viz výpověď sepsanou vyšetřovatelem npor. LORINGEM/

O případu únosu studentky vypovídala ZIMÁKOVÁ spontánně, sama, aniž by jí byly pokládány nějaké otázky, nebo aby sugestivními otázkami byla navazována situace, k níž by přispívala svojí výpovědí.

Po provedeném výslechu byla ZIMÁKOVÁ propuštěna, neboť k pravdivosti její výpovědi nemohlo být zaujato jednoznačné stanovisko, i když její výpověď, kterou dvakrát potvrdila a odvolala obsahuje takové podrobnosti případu, obsahující skutečné a veřejnosti neměnné informace, které vedou k oprávněné domněnce, že ZIMÁKOVÁ je do případu únosu Lučmily CERVANOVÉ přímo nebo nepřímo zainteresována.

Mimo jiné/snalosti ZIMÁKOVÉ o opití oběti, svásání oběti, použití kapesníku pod./ je zajímavá situace kolem osoby ČERMANA, která by mohla odpovídat situaci, jak ji vylíčila ZIMÁKOVÁ.

Je nepochopitelné, proč trvá na té části nepravdivé výpovědi, která se týká styku ČERMANA kritického dne na ILŠ se ZIMÁKOVOU.

Chování ZIMÁKOVÉ při výslechu bylo nejisté, pláčem se snažila předstírat, že je jí křivděno. Když jí bylo sděleno, že bude propuštěna nepřiznáním, až dotěrným způsobem se domáhala, aby jí bylo dáno telefonní číslo na příslušníky SWB, kam by mohla sdělit případné informace k šetřenému případu.

plk.	P á l k a
mjr.	R o h a n
mpor.	H e r m a n